

LIST UČENIKA OŠ "IVAN LEKO" - PROLOŽAC

PROLOŽAC

Dragi naši!

Pred vama je 7. broj našega školskoga lista. Kao i svake godine i ove smo u njega uložili puno svojega truda, znanja i dobre volje. Čitajući naš list, imat ćete priliku informirati se o svim događajima koja su vezana za našu školu i izvan nje. Susret ćete se tako sa brojnim školskim i županijskim natjecanjima, učeničkim projektima, likovnim i literarnim uradcima. Hvala svima koji su sudjelovali u stvaranju još jednog broja i nadamo se da ćete čitajući pronaći za sebe zanimljive i korisne sadržaje.

Uredništvo

SADRŽAJ:

Dan škole	3
Dan kruha	4
Božić	
Terenska nastava	10
Posjetili smo i stare prijatelje	14
Selo moje malo	16
Pročitajte i vi	20
Učenička pravila-5a	21
Ljubav, ah ljubav	22
Sport	24
Dan zdravlja	25
Stoji grad	26
Putovali smo	28
Rastanak	32
Natjecanja	33
Lidrano	34
Ovo su naši prijatelji	35
Knjižnica	36
PŠ Meteri	38
1.a	39
1.b	40
2.a	42
2.b	44
3.a	46
4.a	48
4.b	51
Viši razredi su pisali	53
Razbibriga	58

List učenika osnovne škole
„Ivan Leko“ Proložac
Trg dr. Franje Tuđmana 6
21264 Donji Proložac
Tel: 021/846 081
Fax: 021/ 846 081

E-mail:

os-prolozac-001@skole.htnet.hr

Uredništvo:

Anela Crnogorac, knjižničarka, Zvonimir Štrlić,
učitelj likovne kulture

GLAVNI I ODGOVORNI UREDNIK:

Krešimir Bajić, ravnatelj

LIKOVNO OBLIKOVANJE:

Zvonimir Štrlić

GRAFIČKO OBLIKOVANJE:

Mirko Kovačević

FOTOGRAFIJA:

učenici i učitelji

VODITELJ PROJEKTA:

Anela crnogorac

TISAK: Školska knjiga, Zagreb

List izlazi jedanput godišnje.

Prva stranica: Ivan Adžija 8.a

Zadnja stranica: Darija Bubalo 6.b

Naklada: 400 primjeraka

Dan škole i sveti Mihovil

Dana 28.9. održana je školska priredba povodom Dana škole i blagdana svetog Mihovila, zaštitnika naše župe. Sveti Mihovil je i zaštitnik policije. Priredba je trebala započeti u 12.30. sva su djeca trčala sjesti što bliže pozornici. Dok smo se okupljali puštane su razne popularne pjesme. Na pozornici je bio školski zbor koji vodi nastavnica Monika Bašić. Djeca su sjedala, došli su nastavnici, a bilo je i roditelja. U 12.30 dvije učenice naše škole su nas pozdravile, a zbor je otpjevao himnu. Program su izvodili mnogi razredi. Prvu recitaciju je izvodila učenica 6.b razreda, a recitacija se zvala Razmišljanja o školi. I bila je smiješna. Nakon toga 2.b je izrecitirao je Dar. Onda je školski zbor pjevao pjesmu Suzana. 5. b izveo je, meni, najbolji igrokaz koji se zvao Poliglot. Nakon tog igrokaza 3.a otpjevao je pjesmu Moje selo Proložac i izrecitirao dvije recitacije. Nakon njih 4.a je otpjevao jednu pjesmu i izveo recitaciju Dom. Na kraju nas je pjesmom poz-

dravio školski zbor. Tako je priredba i završila. Svi smo bili sretni i mislim da je svima bilo lijepo.
Ana Pirić, 5.a

Proslava Dana škole

29.9. moje mjesto slavi blagdan svoga zaštitnika, sv. Mihovila. Na taj dan još se obilježava i Dan moje škole. U Domu su učenici nekih razreda izvodili recitacije, monologe, igrokaze, pjesmice... A zbor nastavnice Monike pjevao je pjesme.

Tijekom priredbe bilo je vrlo zanimljivo, svi su bili mirni i slušali. Nešto je bilo smiješno, pa bi se i smijali. Svi su se trudili izvesti svoj dio pa bi za nagradu dobili veliki pljesak i osmijeh ostalih učenika. Na kraju programa zbor je otpjevao pjesmu, a učenica koja je vodila program lijepo je pozdravila gledatelje. Svi smo radosni i veseli otišli svojim kućama.

Lucija Barbić, 5.b

DAN KRUHA

Bože, hvala ti!

Dan kruha je dan koji se slavi u mjesecu listopadu. Na taj dan se zahvaljujemo Bogu i prirodi što su nama podarili plodove koje mi svakodnevno blagujemo. Tada se posebno slavi kruh i žitarice jer je kruh od davnina glavna namirnica stolovima naših predaka. Poznata je izreka: "Gdje ima kruha, nema gladi!" Pričala mi je moja baka da su oni ponekad bili željni i gladni kruha. Dijelili su ga na fete i pazili na svaku mrvicu. Kruh se nikada nije bacao jer je za njih bio svet. I danas, kad ne pojedem svoj sendvič do kraja, ona mi kaže da će me Bog pokarati. Ponekad mi je smiješno jer sam rođen u vrijeme kad su djeci svetiji bomboni, čokolade, žvakaće... Baš zato je dobro da i kruh ima svoj dan. Svake godine, pa i ove, u našoj se školi posebno slavi Dan kruha. Svi smo veseli i trudimo se da taj dan bude što

svečaniji. U školu donosimo kolače i peciva koje smo svojim rukama, uz pomoć mama i baka, umijesili. Večer prije proslave u mojoj kući je posebno veselo. Brašna i tijesta ima na sve strane jer se tu umiješa i moj mlađi brat.

Zajedno sa razrednicom uređujemo stol i trudimo se da on bude najljepši. Mislim da su svi stolovi jednako lijepi jer smo svi ukrašavali s mnogo ljubavi. Na taj dan budemo i malo tužni jer se sjetimo i siromašne djece u Africi koja nisu baš tako sretna kao mi. Oni nemaju kruha pa čak ni vode u izobilju. Da im bar malo pomognemo na taj dan se odredkemo našeg džeparca koji je za njih pravo malo bogatstvo.

Mislim da je upravo to što se na taj dan sjetimo potrebnih najljepše od svega. Bože, hvala ti na ovom danu i na kruhu koji uz taj blagoslov blagujemo u miru.

Marko Bubalo, 6.b

DAN KRUHA

U našoj školi svake godine se obilježava Dan kruha. Svi učenici donesu ponešto. Peciva nosimo u Dom kulture. Svaki razred ima domaćina i domaćicu.

Dok žiri pregledava stolove pune prekrasnih peciva, mi gledamo priredbu. Kao pobjednik dana proglašeni se onaj razred čiji je stol bio najljepši i najbogatiji pecivima. To mi je jedan od najljepših dana u školi.

Josip Vidak, 5.a

U svačijem životu, pa tako i u mom najvažniji je kruh. Bez svega možemo, ali bez kruha teško.

Svake godine u školi se održava meni najdraža tradicija, a to je Dan kruha. Kada dođe taj dan, večer prije ja znatizeljno pratim majku i njezine bijele ruke pune brašna. Uvijek se pitam što to radi i koliko ljubavi ulaže za mene u taj mali kruh. Njen kruh bude malko posebniji od bakina, iako su sastojci isti.

Ujutro, čim se probudim i počnem se spremati za školu, provjerim svoj mali kruh - da ga, možda, nije netko naćeo. Tada bih bio tužan. Ali sreća je uvijek na mojoj strani jer ga svake godine u komadu donesem u školu.

Prije ulaska kroz školska vrata već se osjećaju i miješaju razni mirisi od slatkih i slanah peciva što su ih druga djeca donijela. Sve te kruhove i razna peciva mi pojedemo.

Ja sam svaki dan ponosan što imam kruh na stolu. Ponekad sam i tužan jer znam da ga neki ne mogu imati. Zato svaku večer u molitvi, tihim glasom, rećem: „Bože neka svi imaju kruh na stolu.“

Tomislav Maršić, 7.b

BOŽIĆ

**DA SAM JA SVETI
NIKOLA**

DA SAM JA SVETI NIKOLA DOBROJ DJECI
SVAKI DAN BIH DONOSIO DAROVE I
LJUBIO IH. ZLOČESTOJ BIH DAVAO DA-
ROVE KADA BUDU DOBRI. VOLIO BIH I
DOBRU I ZLOČESTU DJECU.
A KRAMPUS NEKA ZVEKEĆE LANCIMA.

ROBERT METER, 2.B

Sveti Nikola

Jučer je u moj razred došao sv. Niko-
la. U pratnji su mu bili ravnatelj škole
krešimir Bajić i fra Vinko Gudelj. Svi
su bili radosni jer su očekivali da-
rove. Sv. Nikola, starac s bijelom
bradom bio je Ivica Matić. Fra Vinko,

kako bi se našalio, ponio je veliku
šibu, a ravnatelj je fotografirao. Svi
su imali veliki smiješak na licu.
Eto, tako svake godine prođe blag-
dan posvećen sv. Nikoli u mom raz-
redu.

Jelena Barbić, 3.r

Badnja noć

Ovo je dan prije Božića. Dan kada se slavi rođenje Isusa Krista. Na Badnjak se uređuje kuća i kiti božićno drveće. Večer je blizu. Zemlja je u srebru i bjelini, a tada zazvone zvona u daljini. Sveti Božić je tu, u blizini.

Josip Bubalo, 7.b

Božić i božićno raspoloženje

Svi smo se veselili Božiću. Badnja večer je priprema za taj dan. Pripremamo badnjak, kitimo jelku šarenim ukrasima, pečemo kolače i razne poslastice. Idemo na ponoćku.

Iza mise svi probamo sarme i idemo na spavanje. Ujutro svi trčimo do jelke da vidimo što smo dobili. Svima čestitamo Božić i veselimo se darovima.

To jutro bilo je puno veselja. Za ručak stol je bio pun svega, palili smo svijeće. Imali smo mnogo gostiju. Nedostajao je samo bijeli pokrivač. Veselila sam se igranju sa svojim prijateljicama i iz sveg srca pjevala radosne božićne pjesme. Božić je najljepše vrijeme u godini.

Ivana Češljarić, 5.a

Božić bakinog djetinjstva

Vrijeme adventa je prolazilo puževim korakom. Nestrpljivo smo iščekivali taj dan. Osvanuo je Badnjak. Brzo smo ustali iz kreveta jer smo morali ići s tatom po drva, badnjake. Baka je predložila da sve napravimo kao u vrijeme dok je ona bila mala djevojčica.

Bili smo presretni što smo baku uspjeli nagovoriti da nam ispriča kakav je bio Božić u vrijeme njenog djetinjstva. Ne samo da smo čuli priču, već smo je mogli slikovito doživjeti. Govorila nam je kako su se unosili badnjaci u dimnu kužinu i učila nas koje riječi moramo govoriti dok ih unosimo.

Izmolili smo molitvu i blagoslovili vinom ognjište na kojem su gorjeli badnjaci. Bili smo uzbuđeni jer je to za nas bilo nešto novo. Nakon toga smo ušli u kuću i okitili bor na starinski način. Bilo je tu oraha, ušećerenog voća i raznih slatkiša koje smo s užitkom vješali na grane. Na kraju smo prosuli slamu po kući. Sjedili smo na slami i slušali priče iz bakinog djetinjstva.

Bilo je prekrasno doživjeti Božić onako kako ga je doživjela moja baka. Bili smo presretni zbog toga.

Krunoslav Radeljić, 7.b

BOŽIĆ

Božić u mojoj obitelji

Dan prije Badnjaka moj djed je ubrao bršljan za ukrašavanje kuće. Kad smo ukrasili kuću izgledala je jako lijepo. Iza toga smo postavljali ukrasne žaruljice oko kuće.

Okolo komina posuli smo slamu i pripremili badnjake da možemo upaliti božićnu svijeću. Iza toga smo kitili božićno drvce, a mama je pekla kolače. Na Božić smo išli na misu. Svatko je svakome čestitao Porodjenje Isusuvo. Kad smo došli iz crkve palili smo božićnu svijeću od badnjaka. Iza ručka djed je gasio božićnu svijeću kruhom namočenim u vino.

Janja Grabovac, 2.b

Božić

Božić je najljepše razdoblje u godini. U to vrijeme vlada veselje i mir, a obitelj se uvijek skupa raduje. Na Badnjak smo svi u velikom iščekivanju i pripremamo se da kuća lijepo izgleda. Baka peče kruh na kominu, a mama kuha ukusnu večeru koju jedemo prije večernje mise. Jedan od mojih najdražih običaja je paljenje badnjaka. To je najčešće tatin posao. On posipa pod sijenom, a na kominu zapali nekoliko drva. Za to vrijeme baka sve prostore u kući blagoslovi svetom vodom i pomoli se za dobru i uspješnu narednu godinu. Potom svi sjedamo za stol, po-

molimo se Bogu i večeramo. Obožavam kada zajednički odemo na misu. Cijela crkva blješti i u zraku se osjeća neko blaženstvo. Sutradan, na sam dan Božića, opet idemo na misu, pjevamo i veselimo se prekrasnom danu. Na taj dan svi su ljudi raspoloženi i veseli. Poslije raskošnog ručka odemo rodbini i prijateljima čestitati Božić i rođenje Spasiteljevo. Veselimo se s najbližima i radujemo blagdanu. Usput se častimo slasticama, uživamo u darovima i pjesmama.

Mihaela Knezović, 6.a

Božić u mojoj obitelji

Božić je blagdan koji slavimo u 12. mjesecu. Na Božić se rodio Isus Krist, naš Spasitelj. Dan prije Božića je Badnji dan.

U mojoj obitelji običaji su jako lijepi. Moja baka ubere grančice bršljana i stavi ih na kuću. S bratom i majkom kitim bor kuglicama, lampicama i zvončićima. Otac ispod bora stavlja jaslice. U dimnoj kući je upaljena vatra, vani stoje tri badnjaka Bože, Stjepan i Ivan. Baka u ruci, u čaši drži krštenu vodu, a u njoj grančicu bršljana.

Moj otac nosi veliki badnjak. Ulazeći u dimnu kuću govorimo: "Hvaljen Isus i Marija. U ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Na dobro vam došao Božić i

porođenje Isusovo." Dok to govorimo baka krsti osobu koja nosi badnjak zajedno s njim. Kad sva tri badnjaka stavimo na ognjište pomolimo se. Otac vodom nad badnjacima napravi znak križa. Sva kuća miriše na kolače.

S roditeljima idem na Polnočku. Svećenik propovijeda o Isusu, Mariji i Josipu. Nakon mise svi smo sretni. Roditeljima čestitam Božić. Ujutro, kad ustanem, ispod bora bude mnogo darova. Kasnije imamo božićni ručak koji provodimo zajedno. Prvo upalimo svijeće, pa se pomolimo. Tog dana svi smo jako veseli i sretni jer smo isusa dočekali uz molitvu i čisto srce.

Ana Pirić, 5.a

TERENSKA NASTAVA

Terenska nastava u kanjonu Badnjavice

naše učiteljice. Mnogo smo naučili o

(Izvještaj učenika 2.a razreda)

Ante Grabovac- pred kraj 10. mjeseca učenici 2. razreda išli su na izlet u kanjon Badnjavice. Dan je bio topao. Na nebu se nalazio poneki sivi oblak.

Ivan Češljarić- Brzim koracima išli smo uskim, prašnjavim puteljkom kroz borovu šumicu. Oko nas širio se miris borove šume. Jesen je već obojila listopadno drveće žutom, bakrenocrvenom i smeđom bojom.

Petar Škegro- ubrzo smo ušli u suhi kanjon bujice Suvaje. Kiša nije dugo padala, pa je voda presušila. Bilo je predivno. Iznad nas sive klisure, a oko nas borova šuma.

Leonardo Knezović- Posjedali smo na velike kamene oblutke i pažljivo slušali

Suvaji i Badnjavicama.

Antonio Bajić- Čitali smo pjesmice i priče o jeseni. Pjevali smo pjesme o jeseni i izvodili zanimljive pokrete.

Marin Češljarić- Skakali smo preko kamena i skrivali se u šumici. Tražili smo jedan drugoga i dozivali se. Igri i veselju nije bilo kraja.

Petar Pezo- Bili smo gladni. Sjeli smo na travu ispod bora. Jeli smo svi zajedno hranu koju smo donijeli. Sve je bilo ukusno!

Bože Leko- Veseli i razdragani vratili smo se u školu. S velikim nestrpljenjem očekujemo sljedeću nastavu u prirodi. Vidimo se na rijeci Vrljici u proljeće!

U vinariji

Jednog jutra učiteljice i mi, učenici četvrtih razreda, sjeli smo u autobus. Veselo s pjesmom došli smo u staru vinariju.

Vodič nas je proveo kroz prostorije. Vidjeli smo veliku kadu u koju može stati mnogo grožđa i strašno velike bačve s vinom. Radnice pune boce. Dvorana za primanje gostiju mi se jako dopala. Oslikana je našim povijesnim motivima.

Obišli smo i staru vodenicu. Ona još melje žito. Puni utisaka i s pjesmom vratili smo se u školu.

Petra Kolovrat, 4.a

TERENSKA NASTAVA

Terenska nastava u Imotskom

Sredinom desetog mjeseca učenici petog a i b razreda s nastavnicama Danicom Pezo, Mirjanom Zdilar i knjižničarkom Anelom Crnogorac imali su organiziranu terensku nastavu u gradu Imotskom. Prvo smo obišli Zavičajni muzej, onda smo posjetili i muzej u crkvi sv. Frane.

U Zavičajnom muzeju najviše mi se svidio kino projektor. Isprva mi i nije bio baš nešto, ali kasnije mi se svidjelo na koji način je radio. Nastavnica Mirjana održala je predavanje posvećeno medijskoj kulturi koja je dio nastave hrvatskog jezika. Pričala nam je o načinu rada tog aparata, o filmovima, o načinima snimanja. Ne bih to ni znala da nam nastavnica nije objasnila. Kasnije smo posjetili samostansku muzejsku zbirku. Najviše mi se svidio nakit. Mnogi će reći: „Nakit k'o nakit!“, ali nije baš tako. Ovaj nakit je za mene bio nekako poseban. Ne znam zašto, ali jest. Možda zato što je to stari zavjetni nakit.

Nakon posjeta muzejima doručkovali smo i zaputili se na Modro jezero. Tamo nam je bilo lijepo, a nastavnica Danica je pričala o povijesti našeg kraja i objašnjavala zemljopisne zanimljivosti. Još smo planirali posjetiti gradsku knjižnicu, ali na našu žalost nismo uspjeli. Jutro u gradu mi je bilo lijepo, a li mi je žao što smo brzo otišli kući.

Ivana Kraljević, 5.b

TERENSKA NASTAVA

Terenska nastava

Bio je lijep sunčan dan. Moj razred je išao na izlet. Išli smo posjetiti muzej. Kad smo došli pred muzej ulazili smo jedan po jedan. Jedan dječak je htio dodirnuti vrlo staru vazu. Učiteljica je rekla da se u muzeju ništa ne smije

dirati. To smo već znali. No , znatiželja je jača od nas. Ja sam razgledavao stvari sa svojim prijateljem.

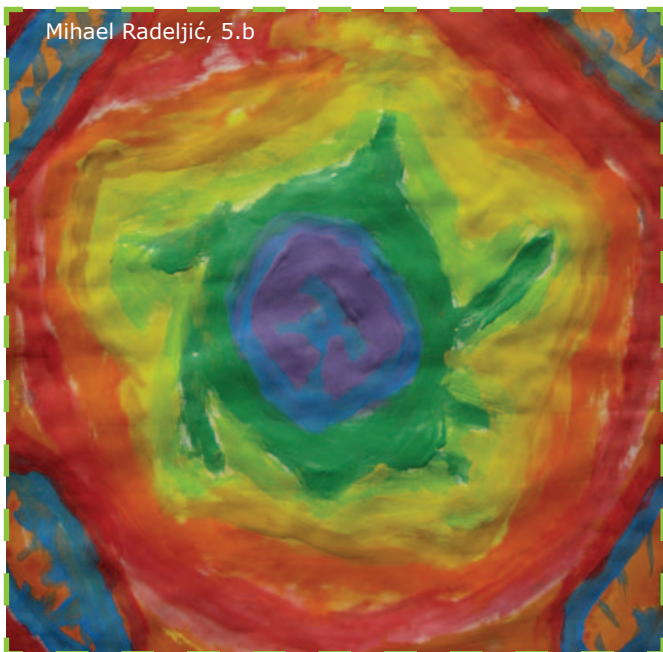
Meni su se najviše dopali stari mačevi. Bili su veliki i teški. Imali su sjajne kristaliće na dršci. Pitao sam se kako

su ljudi to mogli držati u ruci. Mom prijatelju sviđao se stari novac. Bio je neki golem broj na njemu, ali učiteljica je rekla da se ne može za njega kupiti niti kruh. Nakon dugog razgledavanja morali smo poći kući. Bio sam tužan. „ Neee!“, rekao sam u sebi. Ali što se mora , mora se. Nadam se da ćemo ponovo posjetiti taj muzej.

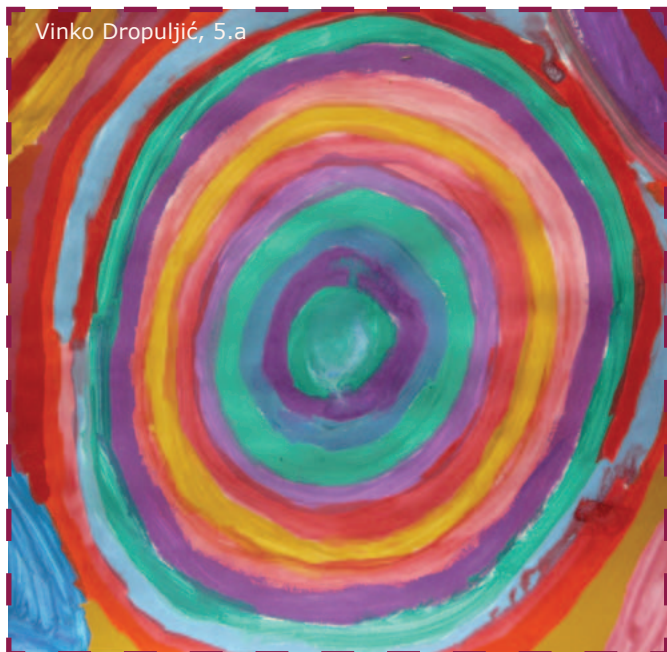
Mate Bajić, 5.b

Mihael Radeljić, 5.b

Vinko Dropuljić, 5.a

TERENSKA NASTAVA

Terenska nastava šestaša

Mirno i svježe jutro nad suncem obasjanim Prološcem. Pripremamo se za terensku nastavu, u svoje torbe stavljamo metar, špagu, nekoliko sokova i sendvič. Krenuli smo i u kratkom roku vremena došli do odredišta.

Prvo odredište je bila Zelena katedrala. Od tuda krećemo pješice do izvora naše Vrljike. Tamo nam je nastavnik Stanko Jažo držao predavanje o biljkama i životinjama rijeke Vrljike. Tada smo prvi put spomenuli biser Vrljike, endemsku mekousnu pastrvu.

Dalje idemo do Opačca. Tamo smo svi posjedali na jedan zidić u obliku kružnice. Unutar zida su bile stare ruševine

iz turskog doba. Nastavnik Mladenko Bilić- Centić nam je govorio o prošlosti Opačca, te nam je govorio o franjevačkom samostanu koji se nalazio u središtu Prološkog blata.

Taj samostan se zvao Manastir i bio je na otočiću u sredini Blata.

Od tamo se vraćamo do Zelene katedrale gdje se natječemo u matematiци, likovnom i vjeronauku. Na kraju natjecanja zapjevali smo i nekoliko crkvenih pjesama, pa odredili pobjednika igara. To je bio 6.b!

Nitko se nije ljutio jer su dobili na pošten način, a i to je bilo učenje kroz igru.

Bruno Štrljčić, 6.c

POSJETILI SMO I STARE PRIJATELJE

Posjet staračkom domu

Bila je srijeda, vrlo vedar i veseo dan poput naših srca. Naime, tog dana neke moje prijateljice iz razreda i ja, zajedno s našom razrednicom Editom Mršić, nastavnicom hrvatskog jezika Željkom Spajić i vjeroučiteljicom Majom Ivanko išle smo u posjet staračkom domu. Bile smo uzbuđene. Dugo smo se za to pripremale kako bi sve bilo savršeno.

Darija i Antea dugo su pripremale svoj humoristični igrokaz „Dvije susjede“. Andrea, Ivana, Tomislav i ja pobrinuli smo se za sviranje poznatih božićnih pjesama. Tea i Marina su zajedno sa svojim vrijednim majkama ispekale slatko. Naše nastavnice su nabavile hranu, darove i pobrinule se za naš prijevoz. Kad smo trebale ići čekala sam kod kuće da me pokupe. Bila sam nestrpljiva i čekajući ponavljala sam pjesme koje sam pripremila. Napokon sam ugledala sivi auto svoje razrednice i ušla u njega. Pričali smo o tome kako će nam biti. Bili smo vrlo znatiželjni jer nam je to bio prvi posjet staračkom domu, i nama i našoj razrednici. Kad smo došli ugledali smo veliku rozu zgradu i malu crkvicu pokraj nje. Ušli smo i pozdravili kršćanskim pozdravom: „Hvaljen Isus i Marija!“ Starci su se veselili jer smo ih posjetili pred Božić. Udobno smo se smjestili i Andrein tata Vice donio nam

je osvježavajuće sokove. Nakon osvježanja počeli smo s našim nastupom.

Prvo smo nastupili mi svirači i zasvirali Božićne pjesme. Ivana je zasvirala klarinet, Tomislav trubu, Andrea i ja smo svirale na školskom sintesajzeru. Bila sam vrlo uzbuđena prije sviranja, ali, kad sam počela, trema je nestala i opustila sam se. Nakon pjesme došao je red na glumu. Darija i Antea su nas nasmejale svojim igrokazom i ozarile lice mnogim starcima. Poslije smijeha na red su došli sendviči koje nam je, također, pripremio Andrein tata. Bili su slasni te smo se dobro okrijepili. Tada smo starcima podijelili male poklone u znak pažnje.

Poklonili smo im jednog anđela i neki slatkiš. Tim poklonom mnoge smo obradovali. Kada smo završili darivanje u prizemlju, krenuli smo na kat gdje su bili bolesniji starci koji nisu mogli sići. Dok smo ih darivali, srce mi se slamalo. Bili su jadni i bolesni neki čak nisu mogli govoriti. To mi je bio najtužniji trenutak koji vjerojatno nikad neću zaboraviti. S druge strane bilo mi je drago što imam mogućnosti pomoći im. To me čini vrlo ponosnom. Onda smo se opet vratili dolje u prizemlje, nešto pomalo zasvirati i došao je čas za povratak kući.

Pozdravili smo se i ispunjena srca napustili dom. Razrednica nas je sve odvezla kući gdje smo mi svojim ukućanima prepričavali događaje koje nikad nećemo zaboraviti.

Laura Tolić, 6.b

POSJETILI SMO I STARE PRIJATELJE

Starački dom

Dogovarali smo se za put u starački dom. Razrednica nam je rekla da se u staračkom domu moramo lijepo i pristojno ponašati i da ne smijemo stvarati buku, jer to može smetati bolesnim starcima i starićama. Nakon toga nam je rekla da na papiriće napišemo svoje ime i papiriće stavimo u vreću. Kada smo ubacili papiriće razrednica je počela izvlačiti. Svi smo bili uzbuđeni.

Kada je nastavnica izvukla papiriće sa imenima, neki su se ljutili što nisu bili izvučeni, ali su to nekako uspjeli sakriti od nastavnice.

Napokon je došao dan kada idemo u starački dom. Razrednica nam je još jednom rekla kako se trebamo ponašati. Zadnji sat nam je bio vjeronauk. Nastavnica Željka se došla dogovoriti sa nastavnicom Majom. Nastavnica Maja je rekla kako bi ona voljela da ja i Tomo također idemo u dom jer idemo u glazbenu školu pa ćemo svirati. Nastavnica se s time složila. Bila sam jako sretna. Kada je zvonilo, svi smo se spremili i krenuli svojim kućama. Kad sam došla kući, ručala sam, spremila se, uzela klarinet i s Teom krenula pred školu. Tamo su nas dočekali naši prijatelji. Ubrzo su došli i nastavnici. Dok smo čekali nastavnicu Maju, nastavnica Željka nas je počastila mandarinama. Kad je došla nastavnica Maja sjeli smo u aute i i krenuli.

Kada smo došli na odredište uzeli smo poklone i krenuli prema ulazu. Starci su bili jako sretni kad su nas ugledali. Nakon nekog vremena Tomo, Andrea, Laura i ja odsvirali smo neke božićne pjesme. Darija i Antea su nas i njih jako razveselile veselim igrokazom. Uočili smo da su neke starice toliko uživale da su pitale: "Hoće li oni ostati s nama?" Dakle, mislile su da su to stanje osobe, a ne učenice. Jedna druga žena nam je pokazala sve sobe u kojima su ležale bolesnice. U nekim su sobama svirali i pjevali. Jedna je starica čak i zaplakala. Svakoj osobi smo poklonili malog anđela i bombone. Oni su bili jako sretni. Andrejin tata nam je pripremio sendviče, sokove i grickalice. Kada smo se zasladili, pozdravili smo se i krenuli kućama. Svatko od nas bi htio ponoviti ovaj posjet. Bože, molim te čuvaj one stare i nemoćne ljude!

Ivana Grabovac, 6.a

SELO MOJE MALO

IZ MOG SELA

Prošle godine u mom selu obilježavala se 200. godišnjica izgradnje kapelice Gospe od Zdravlja u Postranju. Prije 200 godina, na taj dan, selo je spašeno od kuge. Kuga je jedno vrijeme vladala selom i svi su se molili Gospi. Gospa je uslišala njihove molitve i bolest je nestala. Ne bojeći se kuge ljudi su se ponovo počeli vraćati u selo.

Tog slavljeničkog dana održana je misa. Više ljudi je bilo oko vola koji se vrti na vatri, nego na misi. Zanimljivije je nekima slušati razgovore pijanih ljudi nego poslušati misu koja se govori svake godine. Kad je završila misa fratar je sve blagoslovio i poručio da se lijepo provedu i uživaju.

Dugo u noć se pilo, jelo, plesalo i pjevalo. Svi su bili veseli, puni ljubavi i zaboravili su na međusobne prepirke i svađe. Sve je prošlo u miru, svatko je otišao svojim putem, svi živi, sretni i zdravi.

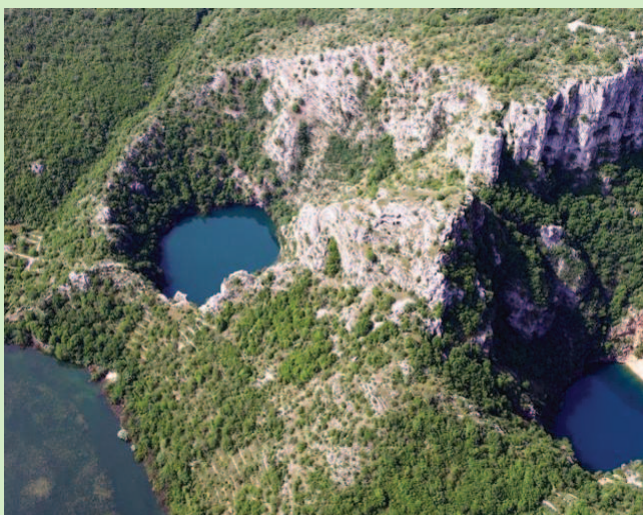
Ivan-Ante Juričić, 7.a

Moje selo

Moje selo se zove Dolića Draga, a smjestilo se između dva prekrasna brežuljka koja u svako doba godine imaju svoje posebne čari.

Živim u prekrasnom zavičaju. Mnogi će reći da moje selo nije lijepo, ali ja

ga volim baš kao i brežuljke što ga okružuju. Ispod sela nalazi se malo polje puno prekrasnih njiva, a među njima nalazi se i naša. Moj tata i baka brinu se o njoj, da imamo ukusne plodove koji su simbol mukotrpnog rada. Najviše volim ići na jezera i diviti se njihovoj ljepoti. Kada budem malo stariji putovat ću po svijetu, ali ću se vratiti u svoj zavičaj. Jako ga volim!

Josip Knezović, 5.b

SELO MOJE MALO

Običaji moga kraja

U Prološcu žive ljudi različitih navika življenja. Međutim, svi su na neki način vezani za običaje koji se vjerno čuvaju, do kojih je svima stalo i koje nastoje obnoviti u određenim godišnjim dobima. Naši su običaji vezani za bližnju ili dalju prošlost. Stanovnici se trude da ti običaji ne padnu u zaborav.

Najzanimljiviji običaji su vezani uz proslavu Božića. Uz ostale zanimljivosti meni su najdraže „Žive jaslice „ kao vjeran prikaz Isusova rođenja. U tim događajima sudjeluje velik broj Proložana, a samim događajem posebno je počašćena obitelj „ malog Isusa“ kojeg glumi najmlađe prološko muško dijete. Žive se jaslice održavaju u kotitu Suvaje. Poklade su drugi običaj koji se, također, redovito obilježava. Prološke su maškare nadaleko čuvene. Da bi sve bilo kako treba, puno se vremena i ljubavi posvećuje izradi maski i jedinstvene maskote Bellamuse.

Ranom zorom vesela se povorka okuplja, dijele zaduženja, daju posljednje

upute i vesela povorka kreće na put. Čuje se pjesma, mažoretkinje plešu, a ekipa kuhara časti prolaznike hranom pripremljenom u pokretnoj kuhinji. Svojom nazočnošću uveseljavaju mještane Prološca i Imotskog. Na kraju dana vraćaju se u mjesto kako bi, u smiraj dana, presudili jadnom Bellamusi. Slavlje se nastavlja dugo u noć.

Iza toga dolazi vrijeme Korizme kada svi nastoje biti dobri i ponizni sa željom da se iskupe za sve loše što su napravili kroz godinu. U Velikom tjednu ljudi su posebno ponizni. Mole se Bogu, čine pokoru, idu za križem, ukrašavaju uskršno drveće, ukrašavaju jaja, blagoslivljaju hranu. Djeca se posebno vesele šarenim jajima, tucaju ih i sretni su kad razbiju čije. U dane drugih blagdana, a posebno na blagdan Velike Gospe u Prološcu je posebno svečano. Mjesto posjećuju hodočasnici iz susjednih sela. Domaćini ih rado dočekuju, ugošćuju i časte tradicionalnim jelima. Poslije ručka ide se na dernek, što mi djeca posebno volimo. Evo, to su samo neki običaji moga mjesta.

Andrea Dropuljić, 8.b

Momačke i djevojačke narodne pjesme iz mog sela

Sve o Bogu, sad ću o božanstvu.
Bože dragi šta moj Lole radi.

Gospe moja, molit ću se Tebi,
da me dragi ostavio ne bi.

Virovat ću vira je u Bogu,
ja se tebi virovat ne mogu.

Viruj draga, vira te sapela,
kad sam ti se malena zaklala.

Ić ću prijeko ubiti stražara,
posjetit ću mojega bečara.

Nisan malo ni doša na silo,
svratio se usput mi je bilo.

Plači mala i ja sam zaplako,
sudbina nam odredila tako.

Veseli se moja majko stara,
evo ćeri ne nosi ti para.

O ljubavi ko te nije prova
taj se nije jada najadova.

Sidi silo moga Lole ne bi,
suparnice svanilo se tebi.

Sakupljala Klara Petričević, 7.a

SELO MOJE MALO

Običaji moga kraja

Svaki dio moje zemlje ima posebne običaje. Uz njih se živi, oni se poštuju, na neki način obilježavaju i nadahnjuju. Nekadašnji i današnji običaji uvelike se razlikuju. Neki su se običaji promijenili, neki se rjeđe javljaju, dok su neki potpuno izbrisani i zaboravljeni.

Najvažniji događaj u Prološcu je proslava Božića. Osim vjerske značajke, u prošlosti je bio važan za mlade osobe koje su se vjenčavale. Održavali su se tzv. derneći. Na dernećima se sakupljala mladost u najljepšim odorama. Momci su zamirali djevojke i pozivali ih u kolo. Dok su oni igrali kolo, njihovi bi očevi odlučili kome će dati svoju kćer. Poslije Božića počele bi napovijedi. Za razliku od danas, bile su dvije napovijedi.

Vjenčanja su se naviještala na nedjeljnoj misi. Prve nedjelje poslije Božića bio je prvi naještaj. Momci bi odlazili djevojkama. U kućama bi pili rakiju, pjevali gangu, igrali razne igre poput šijavice i kartanja. Posluživala bi ih djevojka koja se udavala. Druge nedjelje poslije Božića bio je drugi navještaj. Tada bi djevojke išle momcima. Nosile bi veliki kolač-pogaču. Pogača je bila ukrašena bademima. Djevojke bi momcima pokazivale svoje radove, čarape, buzavce, rukavice, nastojeći ih zadiviti.

Treće nedjelje je bilo vjenčanje Svatovi bi uvijek išli pješice, osim ako je mlada živjela daleko od budućeg muža, išli bi kolima s konjima. Mlada je na glavi nosila vjenčić. A buket bi joj napravila kuma. Satri bi svat nosio buradu, spremnik za vino, koja je bila napravljena od kozje kože. U njoj je bilo 5-6 litara vina. Stari svat bi vinom častio svatove i ostale ljude.

Ljudi su obuvali opanke i buzavce, ručno tkane hlače i košulje. Oko struka je bio remen koji se zvao pripašaj. Služio je za

pripasati malu pušku- kuburu. Za vrijeme svadbe pucali bi iz te kubure. Obred se održavao u crkvi.

Ispred crkve se igralo kolo. Najviše se pjevala ganga. Svirale su se diple. Ranije su se ljudi većinom bavili poljoprivredom. Kopali su ručno izrađenim alatima. Orali bi uz pomoć volova i drvena pluga koji se zvao ralo. Na vrhu rala je bilo željezo koje se zvalo lemiš. Obrađivala se loza.

Od stoke su se najviše uzdržavali volovi, ovce, koze i krave. Za Božić bi klali te životinje, pa bi, pošto nisu imali hladnjake, sušili njihovo meso i od toga su živjeli. Zimi su se grijali uz komin na kojem je bila naložena vatra. Često su grijali vino. Tada bi ugrijali ožeg- željezni komad kojim bi se prodrimala vatra- i stavljali ga u bukaru. Nisu imali električnu rasvjetu pa su se služili petruljačama.

Žene su rjeđe odlazile u polje. Većinu vremena bi provodile u kući brinući se o kućanstvu. Žene su oblačile modre, ječmerne, traverce i šudar koji se vezao na glavu. Na nogama su imale buzavce, opanke, a često su hodale i bose. Vodile su stado ovaca na ispašu. Svako bi ljeto šišale ovce i prele vunu na kudilju i vreteno. Od toga su plele džempere, buzavce, hlače i rukavice.

U stara vremena, kad bi umro muškarac koji je bio glava kuće, zvonilo bi veliko zvono da se zna da je umrlo muško. Srednje zvono bi zvonilo kad dijete umre, a najmanje kad umre žena. Pokop bi bio kao danas. Pokojnika su nosili na ljestvama jer nije bilo lijesa.

Današnji život i život u prošlosti jako se razlikuje. Prije su se običaji više cijenili i poštivali, a danas ljudi više misle na materijalne stvari nego na neprocjenjiva blaga skrivena u običajima.

*Josipa Dropuljić, Vedran Božinović,
Ante Bilić, 8.a*

SELO MOJE MALO

Narodne mudrosnice

Po jutru se dan poznaje.

Ko rano rani , dvije sreće grabi.

U radiše svega biše , u štediše još i više.

Ko brzo dili, brzo prosi.

Složna braća kuću grade, a nesložna razgrađuju.

Mlado lito i ono je sito.

Vodokršće kako komu dođe.

Jesen bisna, zima tisna, lito vilovito.

Sveti Luka u ruka, ne radi je ranka do Svetog Marka.

Sit gladu ne viruje.

U bogata i stoka pametna, a u siromaha i čeljad luda.

U zori plitko, posij ritko pa u Slavoniju po žito.

I konja na magare.

Ludu je more do kolina.

prikupila Marinela Dropuljić, 7.a

RIJEČI MOGA ZAVIČAJA

MODRA –SUKNJA
 BRONZIN-TEĆA
 BRTULIN- NOŽIĆ
 KOMŠILUK-SUSJEDSTVO
 KOMPARAN- JAKNA
 PODUMITI-TEMELJ
 SVEDITI- TIHO GORJETI
 STOPANJICA –DOMAĆICA
 ŠKANCIJA-ZIDNI ORMARIĆ
 SINIJA-MALI STOLIĆ
 CRIPNJA – SAČ
 ŠTERIKA-SVIJEĆA
 AVLIJA- DVORIŠTE
 KRIZE-SANDALE
 KORALINA-ŠAL
 LIBRE-KNJIGE
 LANCUN- PLAHTA
 BADILJ- VELIKA LOPATA
 VEZITKA- IGLICA
 BEŠIKA- KOLIJEVKA
 KOLTRINA-ZAVJESA
 CUKAR- ŠEĆER
 BIČVE- ČARAPE
 DOTRINA- VJERONAUK
 TAKUJIN—NOVČANIK
 TOLA- STOL
 MAKAZICE- ŠKARE
 MINĐUŠE- NAUŠNICE
 REĆINE- NAUŠNICE
 TAVAJOLA-STOLNJAK
 KATRIGA-STOLICA
 VARENIKA- MLIJEKO
 PONISTRA- PROZOR

PROČITAJTE I VI

Čuj, Pigi, zaljubila sam se

Autorica je Branka Kalauz.

Glavna lica: Pigi i Anči.

Sporedna lica: Poglavica, Dario, Ivan, Ivka, Alan, Davor.

Tema: četrnaestogodišnja djevojčica Anči dijeli s majkom sve tajne.

Moje mišljenje o knjizi:

Ovaj roman mi se jako sviđa. Zabavan je i humorističan i blizak nama. Govori o običnim problemima, zgodama i nezgodama jedne tinejdžerice Anči koja ima povjerenja u majku i majka u nju. Anči i Pigi (njena moderna majka) najčešće govore o njenim ljubavnim problemima. Majka ju shvaća i pokušava joj pomoći. Ako želite saznati što se sve događalo s Anči i njenim ljubavima pročitajte knjigu. Vjerujte, neće vam biti žao.

Smogovci

(Lektirno djelo-opis osobe)

Dunja je imala plavu kosu kao sunce. Lice joj je bilo prelijepo, a krasile su ga nemirne plave oči, duboke kao ocean. Krasio ga je i prćast nos zajedno s malim pjegicama. Usne boje trešnje skrivale su kristalno bijele zube i davale lijepi osmijeh. Dunja je imala male grudi i uzak struk i nije se ponosila time. Imala je duge noge koje su krasile njeno tijelo. Voljela je odjeću u kojoj se ističe. Uvijek je nosila haljine sa cvjetnim uzorkom ili plave traperice i neku majicu u kojoj bi se isticala. Željela se svidjeti Mazalu. Mazalo je imao crnu kosu. Iako je bio siromašan, na njemu se to nije vidjelo. Uvijek je bio začestljan i umiven. Imao je crne oči, prćast nos i bijele zube. Bio je tamnopusi dečko. Bio je visok i zgodan. Uvijek je stao uspravno bez obzira na situaciju. Volio je Dunju i u svemu ju je branio i štitio. Znao je crtati i bio je dobar prema prijateljima. O njihovim dogodovštinama pročitajte u romanu Hrvoja Hitreca Smogovci!

Marija Maršić, 7.b

UČENIČKA PRAVILA-5.a

Dan darovitih učenika

21.3. 2013.

Bio je kišovit dan. Cure su s razrednicom pripremale voćnu salatu. Dečki su sjedili i pričali, neki su nam pomagali. Donijeli smo puno voća.

Kad smo završili s pripremanjem podijelili smo salatu. Počeli smo jesti. Svima se svidjelo, a s onim što je nama bio višak počastili smo nastavnike u zbornici.

Helena Češljarić, 5.a

Izrada razrednih pravila

Bio je četvrtak, sat razredne zajednice. Razgovarali smo s razrednicom o obvezi izrade razrednih pravila. Razrednica je predložila da napravimo pravila vezana uz sport. Svoje ideje smo zapisivali na ploči.

Odlučili smo da ćemo ih izraditi u obliku tri dresa. Zeleni, koji predstavlja dobro što moramo činiti, kao i žuti. Crveni dres će predstavljati ono što je loše, što ne bismo smjeli činiti. Ja sam se javila za izradu pravila, a onda i moja prijateljica Antea. Razrednica je izrezala stiropol i dala nam tri kolaž papira. Kod kuće smo napisale pravila i donijele ih u školu. Na žuti papir svi su se potpisali. Razrednica je sve to objesila na zid.

Sretna sam jer je naš plan uspio i nadam se da ćemo poštovati razredna pravila na koja smo se potpisali. Želimo biti uzor svima jer smo ih i napravili kao napomenu prema kojoj svi mogu biti bolji i uspješniji.

Ana Pirić, 5.a

Gabrijel Pezo, 5.a

Branimir Turčić, 8.b

Ivan Ante Juričić, 7.a

LJUBAV, AH LJUBAV

I roditelji se vole

Valentinovo je, dan zaljubljenih. Čim sam se probudila vladala je drugačija atmosfera. Znala sam da je poseban dan, dan kada zaljubljeni uživaju u zajedničkoj sreći želeći jedno drugome dokazati kolika je snaga njihove ljubavi.

Kada sam ušla u kuhinju primijetila sam čudni izraz majčina lica. Svaka crta njena lica govorila je drugačije. Bila je „kao na iglama“. Pozdravila me je i zbunjeno upitala stoji li joj nova odjeća dobro. „Mama, izgledaš savršeno, no zašto me to pitaš?“, pravila sam se kao da ništa ne znam. Nije mi odgovorila, već je rekla da se ne petljam u stvari koje me se ne tiču. Htjela sam joj odgovoriti, no nisam željela pogoršavati napetu situaciju.

Kada sam stigla iz škole sestra me povukla za rukav i rekla da ono što slijedi ne smijem propustiti. Otac je stigao s posla... Zanimalo me što je otac kupio majci, a što ona njemu. Majka je bila napeta, no nije to ocu dala do znanja. On joj je polako prišao, te joj pružio ružu i čokoladu „Volim te“. „Nije puno, ali nadam se da ti se sviđa“, rekao je otac. Majka ga je zagrlila, riječi nisu bile potrebne. Ona je njemu ispekla omiljeni kolač koji dugo nije spremala. Mi smo ih promatrali smijuljeći se iza vrata... Ljubav, ah, ta ljubav! A ja? Što mislite, je li mene uhvatila čarolija zvana ljubav? Paaaa...

Tanja Bekavac, 7.a

Ljubav kakvu želim

Uobičajeni radni dan je u liječničkoj ordinaciji. 8:30 je. Ušao je stariji gospodin, oko 75 godina, te stao pokraj mene. Imao je ranu na palcu koju je trebalo pregledati. Rekao je da je u žurbi jer ima sastanak u 9 sati. Ponudio sam ga da sjedne, znajući da će proći, možda, i više od sat vremena prije nego što će ga pregledati. Stalno je gledao na sat, što me je jako nerviralo. Odlučio sam to malo pogurati, s obzirom da mu se jako žurilo. Pogledao sam ranu i javio se doktoru. Rana je bila dobro, nije bila duboka i on je rekao da je to sve uredu. Kad se to sredilo upitao sam ga zašto se tako žuri. Bilo je čudno jer stariji ljudi obično imaju dosta vremena za ono što žele. Gospodin mi je rekao da se žuri u

starački dom na doručak sa svojom suprugom. Raspitivao sam se o njenom zdravlju, jer sam znao da već duže vrijeme boluje od Alzheimerove bolesti. U razgovoru sam ga upitao hoće li se njegova žena ljutiti ako malo zakasni. Odgovorio je da ona više ne zna tko je on i da ga već pet godina ne prepoznaje.

Bio sam iznenađen i upitao sam ga: „A vi i dalje idete svakog jutra kod nje, iako ne zna tko ste?“. Nasmijao se, potapšao me po ruci i rekao: „Ona mene ne zna, ali ja nju znam.“ Tijelom su mi prošli trnci. Jedva sam suzdržavao suze. Kada je napustio čekaonicu rekao sam sebi: „To je ljubav kakvu želim u svome životu!“.

Tonio Mršić, 7.b

LJUBAV, AH LJUBAV

Moja simpatija

Moja simpatija je jako draga i dobra. On ima svijetlo smeđu boju kose i smeđe oči. Vidimo se u autobusu. Tada se osjećam nekako čudno. Uskoro će Valentinovo i ja se nadam da će me nježno pogledati i nasmijati se. To bi mi bio najljepši poklon.

Ivona Bubalo, 2.b

Valentinovo- dan zaljubljenih

Valentinovo je dan zaljubljenih. Obilježava se 14. veljače. Na taj dan sve zaljubljene duše zrače posebnim sjajem. Sretni u ljubavi slave s voljenom osobom i međusobno se darivaju. Svi oni koji vole, željno iščekuju taj dan. Jako je lijepo znati da si voljen i da uz sebe uvijek imaš nekog svog. Ljubav je poseban dar koji se gradi godinama, ali se može srušiti u jednom trenutku. Svatko od nas će vjerojatno jednom pronaći svoju voljenu osobu i graditi život zajedno s njom. Zato svi trebamo voljeti i znati opraštati. Moramo naučiti dijeliti ono što imamo i imati lijep život s onim koga volimo. Možda se u nama rodi nova ljubav baš na taj dan, dan zaljubljenih.

Andela Maršić, 7.a

Pjesma za Valentinovo

Možda previše tražim, a pre-
malo dajem.
I možda previše pričam,
A malo kažem.
Možda previše maštam,
A malo shvaćam.
Možda se malo borim,
Ali te jako volim!

Što da ti kažem?

Što da ti kažem...?
Što da ti pišem...?
Kada te volim,
Koliko dišem!

Iva Grbavac, 7.b

Ljubav

Ljubav su mora,
Ljubav su neba,
Ljubav je potok što
teče iz raja,
A poljubac je putić što
dva srca spaja.

Roko Petričević, 2.b

SPORT

Nogomet

Nogomet, za mene je to najveća ljubav. Neki kažu da je to sport u kojem dvadeset i dva čovjeka trče za loptom pokušavajući je ubaciti u protivnički gol.

Međutim, oni ne znaju što za nas koji volimo nogomet taj sport znači. Roditelji nam govore da počnemo razmišljati o svojoj budućnosti. Oni ne znaju da mi već vidimo sebe u budućnosti. Jedni kažu da vole spavati, drugi kažu da nikad ništa nećeš postići. Što oni znaju zašto se voli taj sport? Oni ne znaju kako je pobijediti ili izgubiti pet minuta prije kraja, ne znaju ništa o dvoumicama koje ti ne daju spavati noć prije utakmice, o „ hladnim tuševima“ koje si doživio... Deset suigrača s tobom, jedanaest na drugoj strani, ljudi koji te podržavaju i ljudi koji te vrijeđaju, jedna lopta. Gubimo prijatelje, djevojke, ljeta, radeći pripreme s momčadi. Nama nije bitno loše mišljenje drugih ljudi jer oni ne znaju što nama znači nogomet. Nama je nogomet život, a sve ostalo su nam sitnice!

Ante Maršić, 7.b

Natjecanje iz košarke

Kao i proteklih godina otišli smo na natjecanje u košarku. Održavalo se u Runoviću. Iako mnogi od nas nisu imali samopouzdanja držali smo se čvrsto i odlučno u svojim namjerama. Prvu smo utakmicu igrali protiv domaćina. Sišli smo na teren. Trema je uhvatila i one najjače. Najvažnije je bilo da smo vjerovali u sebe. I počelo je.

Protivnice su bile jače i veće od nas, međutim mi se nismo dale. Ostavili smo srce na terenu. Četvrtine su odmicale, a mi smo bili sve jače i pobijedili smo ekipu Runovića. U finalu smo igrali protiv Imotskog. Iako smo znali da su jače i bolje, trudile smo se. Ali koliko god se mi trudile one su bile jače.

Osvojile smo drugo mjesto. Bile smo obasjane srećom, a najviše za to je zaslužna naša nastavnica Dina. Bez nje ne bi bilo ni ovog pehara.

Nikolina Bajić, 7.a

POPIS POBJEDNIKA U NATJECANJIMA

TRČANJE (M)

-8.a Adriano Meter i Zoran Matić
-7.a Petar Knezović i Petar Grabovac
-6.b Marko Bubalo i Marko Bonovil
-5.a Ante Bekavac i Vlatko Škegro

TRČANJE (Ž)

-8.a Martina Dračar i Dajana Mršić
-7.a Tanja Bekavac i Anđela Maršić
-6.c Mislava Grbavac i Natalija Pezo
-5.b Mila Knezović i Barbara Ćurčija

SKOKOVI

-8.a Adrian Radović
-7.a Petar Knezović
-6.b Marko Bubalo
-5.b Mate Bajić

DAN ZDRAVLJA

Dan zdravlja

Povodom obilježavanja Dana zdravlja odlučeno je iskoristiti ga na najbolji mogući način. Na školskom igralištu učenici su se natjecali u raznim sportskim aktivnostima poput trčanja sa žlicom i jajetom u ruci i skokova u dalj. Natjecatelji su bili praćeni glasnim usklikima bodrenja ostalih učenika koji su navijali za svoje favorite. Nakon toga uslijedila je prava radna akcija. Oformili smo grupe i započeli s čišćenjem našeg školskog dvorišta. Svi su, tko sa škaricama, tko s lopaticama i ostalim alatom obavljali zadane poslove. Rezali su, kopali rupe, sadili mirisno cvijeće, voćke. Nakon obavljenog posla bili smo zadovoljni i sretni jer smo pomogli u razvoju novih školskih projekata. Naravno, pokazalo se da je sport zabavniji i mnogo zdraviji od sjedenja ispred računala. I pomaže nam u življenju zdravijeg života. Nadamo se da će se ovakva akcija ponoviti i slijedeće godine.

HVALA SVIMA!

Tanja Bekavac, 7.a

STOJI GRAD

Vukovar, sveto ime!

Vukovar je grad heroja. To znam jer mi je otac pričao o nezapamćenom zločinu koji se dogodio u ovom gradu. I moj otac je bio hrvatski branitelj.

Bitka za grad Vukovar najkrvavija je bitka Domovinskog rata. Grad heroj je pao u ruke srpskog agresora. Ljude su odvodili, zatočili, mučili i ubijali. O tome svjedoči i masovna grobnica na Ovčari. Izgubili smo grad, ali ne i ponos. Naša ljubav za domovinu bila je jača i od ljutih neprijatelja. Zato na ovaj dan, 18.11., palimo svijeće i s tugom se prisjećamo svih onih koji su dali svoje živote za našu domovinu.

Toni Ćurčija, 5.b

Josip Blažević

Vukovar

Vukovar. Grad muke i patnje. Pad toga, za Hrvate, svetog mjesta obilježavamo 18.11. Godine pro-laze, a tuga ostaje u srcima Hrvata!

Okupacijska vojska, tada jedna od jačih u svijetu, razara sve na svom putu pa tako i grad palih anđela. Sve organizacije koje su tada postojale nisu se oglašavale. Kao da ih nema. Kao da nisu željele čuti za Vukovar.

Dok su hrvatski anđeli padali pred srpskom četom, svjetske organizacije su pričale bajke. Govorili su da će poslati vojsku pomoći, no dok su oni slali pomoć naši heroji su ginuli. Nade za bolje sutra je bilo sve manje, ali se ni u jednom trenutku nije ugasila. Na kraju smo ipak pobijedili u ratu. Mala je to utjeha za majke koje su ostale bez sinova, za sinove koji su ostali bez očeva, djedova...

Ipak, dok god je Bog s nama, niti jedna sila ne može nas poraziti. Jer, takvi smo mi Hrvati!

Petar Meter, 7.a

Vukovar

On je naš dar,
on je grad Vukovar.
Puno su krvi prolili
da bi nam slobodu donijeli.
Taj krasan grad
volim ja.

Jelena Barbić, 3.a

STOJI GRAD**Vukovar-sveto ime!
18.11.1991.**

U obrani Vukovara poginulo je 46 maloljetnih branitelja. Njihovi preživjeli suborci nikada iz sjećanja neće izbrisati silnu želju i odlučnost da obrane rodni grad. Zajedno sa starijim suborcima učinili su sve. Vjerovali su da će pomoć stići i da Vukovar neće biti spravnjen sa zemljom. Izgubili su djetinjstvo, zdravlje, rodbinu, prijatelje... Izgubili su svoj Vukovar. Tjednima su padale tisuće i tisuće granata, ali pravi pakao je počeo 18. studenog 1991.

godine. Tada je Vukovar pao. Tada, tada su ih zarobili. Razdvojene su žene od muškaraca. Počela su višednevna ispitivanja obilježena udarcima. Zvukovi u logorima bili su nepodnošljivi. Čuli su se jauci onih koji su padali i hropci onih koji nisu preživjeli. Život i smrt su se dodirivali.

Danas, u čast onima koji su poginuli za Vukovar, palimo svijeće. Molimo i hodočastimo za njih. Borba za Vukovar nikada neće biti zaboravljena.

Katarina Šimić, 7.b

PUTOVALI SMO

PUTOVANJE NA TENERIFE

NEDJELJA, 2. RUJNA

O, danas je bio dan kada su mi se osjećaji uzburkali kao nemirno more. Pozdraviti se sa obitelji nije bilo lako. Kada smo ujutro krenuli, znala sam što me očekuje i nisam se prevarila. Iako sam cijeli dan provela sa obitelji u razgovoru i smijehu trenutak kad su oni trebali krenuti doma, bio je ono čemu se nisam radovala. Zнала sam da ću se brzo vratiti, da će mi na putovanju biti nezaboravno, pokušavala sam se utješiti, no nikako nisam mogla odagnati onu tugu koja je prodirala duboko u dušu. Razmišljala sam: ostati ili ići?

Zagrlila sam majku i oca, no, osjećaji su prevagnuli. Suze su mi navirale na lice, jedna za drugom. A tek se pozdraviti sa bratom i sestrom! Bilo je teško, ali, znala sam da mi je ovo putovanje jedinstvena prilika. I znam, neću moći zaspati od toliko uzbuđenja. Sutra je veliki dan...

ČETVRTAK, 6. RUJNA

Pa, što da kažem, osim da je ovdje divno i da sam oduševljena ovime što vidim. Odakle početi? Ponajprije, oduševila me je kultura, i ljudi s kojima sam komunicirala. Ljudi su jako ljubazni, spremni pomoći i većina ih je sa smiješkom na licu. Kada smo jednu večer gledali pred-

stavu Flamanca, oduševio me je sam ples, njihova upornost i temperament. Zajedno sa tetom, tetkom i bratićem pratila sam svaki njihov energični pokret. Na otoku ima lijepih, zaista zadivljujućih mjesta, poput Nacionalnog parka Mt Teine, gdje se nalazi vulkan, oko kojeg je priroda impresivna, ostavljajući čovjeka bez daha. Još mi se mnogo mjesta svidjelo, poput onoga gdje sam se vozila na devu (još ne mogu vjerovati), no, jedno me mjesto privlačilo. Ispred hotela postoji, odmaralište, gdje je sve prepuno cvijeća. Tu je i mramorni stol, okružen betonskim „kaučom“ obloženim malenim pločicama. Iznad je suncobran pokriven listovima palme. Provodim tu slobodna popodneva, promatrajući ljepotu oko sebe. Ne znam što da više opišem, vidjet ćemo što će se dalje događati...

Tanja Bekavac, 7.a

PUTOVALI SMO

Putovanje u Pariz**Petak, 23.studenog**

Prije par dana dobio sam poziv od sestre za putovanje u Pariz. Naravno, prihvatio sam s velikim oduševljenjem i počeo spremati torbu. Bio sam jako uzbuđen zbog toga što ću vidjeti i doživjeti ono što mnogi ljudi neće nikada. Tih sam dana razgovarao s roditeljima više nego prije i ponekad sam povirivao u torbu da provjerim nisam li nešto zaboravio spremiti. Od tolike sreće hvatala me panika.

Nedjelja, 25.studenog

Ustao sam jako rano, pozdravio se s roditeljima pri tom ne razmišljajući da se nećemo vidjeti nekoliko dana, već sam se

zamišljao na Eifelovom tornju, a ni oni nisu izgledali isuviše tužni. Ili su to dobro prikrili. Prije bih rekao ovo drugo. Sjeo sam u auto, prekrstio se i krenuli smo na put.

Subota, 1.prosinca

Već smo nekoliko dana proveli u Parizu i bilo nam je prekrasno. Grada je predivan, a stanovnici vrlo ljubazni. Naravno, posjetili smo najpoznatija mjesta u Parizu. Muzej Louvre, Eifelov toranj, Ulica Champs Elysees i Disneyland. Sve me ostavljalo bez daha, a još je ljepše ukrašeno božićnim ukrasima. Najviše mi se svidio prekrasan pogled na ogromni Pariz s Eifelovog tornja. Nevjerojatno! Sljedeći dan krenuli smo kući i stigli smo živi i zdravi, a ja sam bio presretan što sam proživio neponovljivo iskustvo.

Josip Kolovrat, 7.a

IZLET NIN-ZADAR

Baš toga jutra kada smo išli na izlet počela je padati kiša. Ispred škole su nas čekala dva autobusa, od kojih je jedan dio na kat. Svi smo na brzinu posjedali na svoja mjesta i autobusi su krenuli. Na početku je atmosfera u autobusu bila mirna, no kasnije je bilo zabavno. Naša je vožnja trajala oko 3 sata do našeg prvog odredišta.

Kada smo stigli u Nin krenuli smo vidjeti Muzej antičkih starina. Čim smo izašli iz autobusa počela je padati jaka kiša. Po dolasku u muzej svi smo bili mokri. Odatle smo otišli do "najmanje katedrale na svijetu i kipa Grgura Ninskog. Kad smo sve razgledali pričekali smo autobus da dođe po nas i krenuli za Zadar. Tamo smo vidjeli zlato i srebro grada Zadra u sklopu samostana sestara Benediktinki. Vidjeli smo

razne relikvije, kaleže i ostale ručne radove. Od tud smo krenuli dalje i vidjeli stup srama i Sv. Donata. Nakon toga je slijedio posjet Muzeju antičkog stakla. Tamo su nam pokazali kako se rade stvari i ukrasi od stakla. Vidjeli smo i Trg pet bunara i odatle otišli na ručak.

Kad smo ručali išli smo vidjeti orgulje i pozdrav suncu. Tu je ponovno došao po nas autobus i odvezao nas u centar Supernova. Tamo je bilo odlično. Vozali smo se dizalom i kupovali što smo htjeli. Nakon sat i pol vremena koje smo proveli tamo, došlo je vrijeme za povratak kući. Ovaj put je atmosfera u autobusu bila odlična i čak smo imali natjecanje u pjevanju. Po povratku kući odmah sam otišla na spavanje.

Natalija Pezo, 6.c

PUTOVALI SMO

Ekskurzija

Kada je konačno došao dan koji smo svi s nestrpljenjem iščekivali, na svim smo licima mogli razaznati osjećaje ushita i nestrpljenja. Ova ekskurzija za nas je predstavljala naš posljednji zajednički izlet na kojem ćemo se kroz zabavu pozdraviti i zadnji put kao razred uživati.

Rano ujutro, pozdravljajući svoje obitelji kroz prozore autobusa, krenuli smo na

petodnevno putovanje do Slavonije i Hrvatskog zagorja. Iako je putovanje bilo dugo, to nam nije pokvarilo raspoloženje. Naše prvo odredište bilo je Đakovo gdje smo razgledavali staru jezgru grada, katedralu sv. Petra te Ergelu lipicanaca koja nas se posebno dojmila. Naime, lipicanci su koji su došli iz Slovenije i koji su nam bili jako zanimljivi. Nakon razgledavanja smjestili smo se u hotel Park u Našicama. Drugi dan na red su došli Osijek i Vuk-

ovar. U Osijeku smo razgledavali baroknu jezgru- Tvrđu, Trg sv. Trojstva, katedralu... U Vukovaru smo posjetili bolnicu čija nas prošlost nije mogla ostaviti ravnodušnima. Potom smo vidjeli Vodotoranj. Učinilo mi se

kao da tamo stoji sam u svojoj tuzi i boli, ali i u ponosu i slavi. Zatim su na red došli Spomen groblje i Ovčara gdje je završio naš posjet Vukovaru.

Treći dan smo, nakon posjeta dvorcu obitelji Pejačević te razgledavanja ZOO-a, otišli u Varaždin. Razgledali smo gradsku jezgru te gradsko groblje jedinstvene arhitekture. Navečer smo posjetili Mariju Bis-

PUTOVALI SMO

tricu te smo se zaputili u hotel u Oroslavlju. Četvrti dan u planu za razgledavanje bili su Krapina i Zagreb. Posebno se sjećamo posjeta Muzeju evolucije i nalazištu pračovjeka u Krapini. U tom muzeju suvremenom tehnologijom prikazana je prošlost Zemlje i čovjeka. Nakon toga uslijedio je posjet dvorcu Trakošćan te našoj metropoli, gradu Zagrebu. U Zagrebu smo razgledali Trg bana Josipa Jelačića, Banske dvore, crkvu sv. Marka, a prije povrat-

ka u hotel u Oroslavlju, posjetili smo Mirogoj i grob dr. Franje Tuđmana.

Peti dan, prije povratka kući, zabavili smo se i opustili u trgovačkom centru West Gate. Na povratku kući zaustavili smo se u Smiljanu da razgledamo Memorijalni centar Nikole Tesle. S velikim zanimanjem pogledali smo film o životu i djelu Nikole Tesle.

U večernjim satima došli smo na mjesto polaska gdje su nas dočekale naše obitelji. Nimalo one sumnjam da je ova ekskurzija ostavila tragove u našim sjećanjima. Zajedno smo kao razred putovali ne samo najljepšim gradovima Hrvatske, već i kroz njihovu prošlost. Najviše me se dojmio grad Vukovar jer su događanja u tom gradu tijekom Domovinskog rata važna za našu prošlost, ali i sadašnjost i budućnost.

Josipa Juričić, 8.a

Uživala sam cijelim bićem

Već smo se dugo vozili. Bili smo umorni, neispavani. Pogled mi je nestao negdje u daljini. Razmišljala sam o konačnom dolasku na naše odredište.

Noć je već bila pala, a sve je obavila tmina i crnina. Samo je mjesečina, svojim tajanstvenim sjajem, obasjavala šumu, livadu ili brijeg. U daljini se odjednom pokazao novi izvor svjetlosti. Bilo je to naše odredište. Naš domaćin bilo je jedno malo slavonsko selo.

Kuće su bile obavijene tišinom kao da su utonule u duboki san. Za oko mi je zapela najveća među njima. Mjesečina je bavila svoj sjaj na njene prozore. Zove nas. Svjetlo ispred kuće obasjavalo je velika, drvena vrata. Ispunio me osjećaj straha. Tijelom su mi prošli trnci. Kuća mi se činila sablasnom, kao da će iz nje svaki čas izaći duhovi njenih prošlih gospodara. Odmaknula sam pogled i počela razmišljati. Kakva je to kuća, tko joj je gospodar, kakvu je povijest doživjela?

U tom smo istom mjestu prenoćili i ujutro otišli u razgledavanje kraja. Pogledom sam tražila onu kuću koju sam vidjela večer prije. Stajala je nasred zelene livade, obasjana zrakama sunca, utonula u zelenilo okoliša. Činilo mi se da to nije ista kuća, nego neka druga, veselija, razigranija, okružena jarkim bojama proljeća. Zapitala sam se gdje je nestala ona kuća koja me sinoć uplašila.

Uživala sam cijelim bićem. Nisam mogla pojmiti kako jedna stara, drvena kuća može ostaviti tako jak dojam na mene, ispuniti me potpuno različitim osjećajima u tako kratkom vremenu.

Josipa Juričić, 8.a.

RASTANAK

Zbogom moji prijatelji

Kaže se da je najljepše đачko doba, a uskoro će ono biti za nama. A po čemu ću ga pamtititi? Po prijateljima s kojima sam proveo osam godina života. Sjećat ću se kada smo prvi put došli u školu. Sjećat ću se naše učiteljice i svih naših profesora, ali više od svega sjećat ću se svog razreda. Iako ćemo se nakon odlaska u srednju školu udaljiti siguran sam da će me brojne situacije podsjećati upravo na njih. Ja se svih njih želim sjećati kao razreda, s kojim sam dijelio osam godina muka, ali i sreće, svađa i sloge. Želio bih se sjećati svih naših zajedničkih trenutaka,

od kojih sam već polovicu zaboravio. Želim da, kada budem odrastao i kad vidim našu zajedničku fotografiju, prepoznam sva ta lica i sjetim se svog B razreda. Želim se sjećati svega što smo prošli skupa i što će zauvijek biti dio mene. Svi će mi prijatelji nedostajati zbog svega toga i to ću zauvijek nositi u sebi. Svi će mi nedostajati zbog tih osam godina u kojima smo jednostavno navikli jedni na druge. Ali svatko će poći svojim putem i jedino što će nam ostati su uspomene.

Marko Bubalo, 8.b

slike osmaša

NATJECANJA

Natjecanje iz kemije 15.02.2012.

7.razred

Prag za županijsko natjecanje	31 bod
1. Ante Bilić	23/50
2. Adriano Meter	23/50
3. Adrian Radović	20,5/50
4. Branko Meter	20/50

Natjecanje iz povijesti 6.02.2013.

8.razred

1. Andrea Dropuljić	21/54
2. Petra Zelić	20/54

Plasirane na Županijsko

Na županijskom natjecanju Petra Zelić zauzela 21 mjesto, a Andrea Dropuljić 30 mjesto.

Natjecanje iz matematike 18.01.2013.

5. razred

Prag za županijsko natjecanje	30 bodova
1. Vinko Dropuljić	14/50
2. Luka Dropuljić	13/50
3. Josip Vidak	9/50

Prag za Županijsko batjecanje 31 bod

6. Razred

1. Darija Bubalo	29/50
2. Kristijan Dropuljić	28/50
3. Matej Božinović Karauz	25/50
4. Dino Petričević	24/50
5. Mihovil Petričević	24/50

Natjecanje iz vjeronauka (vjeronaučna olimpijada) 25.01.2013.

Laura Tolić, Lucija Mikulić, Tanja Beka-

vac, Andrea Dropuljić zauzele su 4. mjesto na međuškolskom natjecanju održanom u Krivodolu. Plasirane su na županijsko natjecanje koje je održano u Kaštel Sućurcu gdje su osvojile 14. mjesto.

Natjecanje iz engleskog jezika 26.01.2013.

Prag za županijsko natjecanje	43 boda
1. Ante Bilić	48/60
2. Josipa Dropuljić	41/60
3. Dajana Mršić	33/60
4. Bruno Bubalo	26/60
5. Marija Bubalo	24/60
6. Petra Zelić	22/60

Na županijskom natjecanju Ante Bilić osvojio je 66/100 bodova i zauzeo 16/33 mjesto.

Natjecanje iz hrvatskog jezika 8.02.2013.

7.razred

Prag za županijsko natjecanje	63 boda
1. Anela Mikulić	63/70
2. Petar Meter	50/80

Natjecanje iz geografije 7.02.2013.

5.razred

Prag za županijsko natjecanje	61 bod
1. Vinko Dropuljić	56/70
2. Luka Dropuljić	55/70
3. Josip Vidak	54/60

6. Razred

Prag za županijsko natjecanje	56 bodova
1. Antea Šimić	70/70
2. Kristijan Dropuljić	43/70

Na županijskom natjecanju Antea Šimić osvojila 9 mjesto 54/70 bodova.

LIDRANO

MOJA STAZA

Kuda će me odvesti moja staza? Hoće li biti krivudava ili ravna, duga ili kratka? Ne znam. Sada stojim na početku svog puta i snujem i snujem...

Sve mi se čini nedostižno, teško i puno zamki. Kažu da je to tek početak. Želio bih krenuti stazom mira. Želio bih biti vojnik.

Onaj čovjek koji će hrabrog srca čuvati domovinu.

Čovjek koji će odlučno stazom poći u daleki svijet i u nepoznatu zemlju, kako bi nepoznatom djetetu vratio osmijeh na zabrinuto lice.

Otputovao bih u nemirne krajeve kako bih pomogao vratiti mir tamo gdje ga nema.

Gradio bih škole, domove za siromašne, bolnice za bolesne...

Znam da je teško i opasno, ali je humano.

Želio bih biti vojnik bez oružja, vojnik velikog srca.

Bruno Štrlić, 6.c

Katarina Šimić, 7.b

Moje selo

Rođen sam u Dolića Dragi, malom selu u zapadnom dijelu Imotske krajine. To je uzvisina sa koje puca pogled niz cijelo polje, sve do hercegovačkih planina.

Pri strani brežuljka skupila se hrpa kuća koje iz daljine izgledaju kao stado ovaca na podnevnom odmoru. Ponekad se od starosti pognule zemlji, a uz njih se skladno dižu dvokatnice koje su napravili naši djedovi kad su se vratili iz Njemačke.

S juga nas umiva bistra voda naših jezera, a ogledalo nam je nebo boje safira. Kažu sa za vedrih noći na njihovoj površini plešu Vile Jezerkinje. Ispod sela je malo polje, nalik školjci punoj bisera. Nižu se redovi loza, krumpira, povrća i žita. Ono nas je sačuvalo kad je bilo teško.

Volim naše selo, ne znam kada više. Ili u jesen kad po selu lete crveni listovi veliki kao dlan, ili zimi kad izgleda kao božićno drveće.

Volim sve moje susjede ponosne i dobroćudne kao priroda oko nas. Svaki ima veliko srce kao jezerska voda u kojoj ih je majka okupala. Ja tu rastem, igram se s prijateljima, školujem se i spremam se za život. Želio bih ovdje živjeti do kraja života.

Petar Knezović, 7.a

OVO SU NAŠI PRIJATELJI

Moj Jojo

Moj kućni ljubimac zove se Jojo. Kod mene je već tri godine. Dugo sam ga tražio, dok sam ga dobio. Jednog dana došao je otac iz Makarske i rekao da odem do auta i nešto donesem za zadnjeg sjedala.

Kad sam otvorio vrata imao sam što vidjeti. Uplašen, malim okicama, sav drhtav, virio je iz krletke i gledao u mene. Sav sretan, dotrčao sam do majke da joj kažem sretnu vijest.

Unijeli smo ga u kuću. Svi su se skupili oko njega. Gledajući njegovo žutonarančasto perje mislili smo kao mu dati ime.

Jedna sestra govorila je jedno, druga drugo, brat treće, dok majka nije predložila da mu ja dam ime. Malo sam se zamislio i tada se sjetio. Zvat će se Jojo! Svi smo se složili da se brinem o njegovoj čistoći i hrani.

Mog Joju ne bih dao nikome jer ga jako, jako volim.

Krešimir Tolić, 5.b

Moj ljubimac

Moj ljubimac je pas. Jako je mali. Dlaka mu je do poda. Mnogi misle da je tepih, a on to ne voli. Krikne od boli kada stanu na njega.

Njegove oči su crne i velike.

Za vrijeme ručka dođe do stola i pogleda te.

Moraš mu dati komadić mesa. Jako je zabavan i uvijek se želi igrati.

Dok spavam on dođe i počne mi grebati ruku.

To je njegov poziv za igru. Ako se ne probudim počne lajati.

Žao mi ga je napustiti, ali znam kada se vratim da me on čeka veseo i sretan.

Mihael Radeljić, 5.b

Moj Miomir

Jednog dana kiša je jako padala. Moj mačak Miomir zablatnjavio je svoje šapice. Ušao je i cijelu kuću zaprljao. Moja teta mu je oprala šapice.

Lijepo mu ih je obrisala i osušila. Miomir je legao tik uz pećicu jer mu je bilo hladno. Ubrzo je došla susjeda po neke stvari i vidjela kako se Miomir grije. Rekla je da će mu isplesti džemper. Mi smo se nasmijali tomu, ali za nekoliko dana susjeda je zaista donijela džemperčić.

Bio je to lijepi crveni džemper sa uzorkom bijelog srca na prsima. Miomira smo obukli, ali mu je džemper bio dosadan. Jedva je hodao u njemu, a mi smo se tom događaju dobro nasmijali.

Ivana Kraljević, 5.b

Vratio se Rex

Ja imam psa ljubimca koji se zove Rex. On je smeđe boje i dugog repa. Dosta je razigran, pa stalno trči za mnom.

Jednog dana, dok sam šetao s njim po livadama, zalutao je. Ja sam ga zvao, ali bezuspješno. Došao sam kući i bio tužan. Mama me je tješila i rekla mi da će se on vratiti. Plakao sam i stalno gledao kroz prozor.

Nakon nekoliko sati iščekivanja i napetosti ja sam samo razmišljao što je sada sa njim.

Sestra je povikala: "Brzo, došao je Rex!" Brzo sam istrčao iz kuće i bio presretan kad sam ga ugledao.

Teo Grabovac, 5.b

Zlatna ribica

Ja imam jednu malu zlatnu ribicu. Ona u svom akvariju ima male plave kamenčiće i kameni dvorac. Kad se želi sakriti uđe u dvorac. To me uvijek prestraši zato što pomislim da je nestala.

Zlatna je, malo debeljuškasta i razigrana. Svaki put kad je gladna razigra se. Ja riješim svoje obveze i onda se igram s njom. Volim svoju ribicu.

Mila Knezović, 5.b

KNJIŽNICA

Naša knjižnica

Knjižnica je puna knjiga, veselja i sreće. U njoj učimo raditi cvjetove, pingvine, pčelice. U knjižnici radi osoba koja se zove knjižničarka. Ona nas uči slagati knjige na police, dobra je, smije se s nama, ali kad je vrijeme za rad onda i radimo.

Ja bih voljela da smo stalno u knjižnici, da se zabavljamo, slažemo, izrađujemo nakit.

Naša knjižnica je veselo mjesto jer u njoj ima knjiga, časopisa, puno poučnih stvari.

Mi, male knjižničarke, znamo da svi u ovoj školi ne vole čitati, pa im mi govorimo da je knjižnica najbolje mjesto u školi.

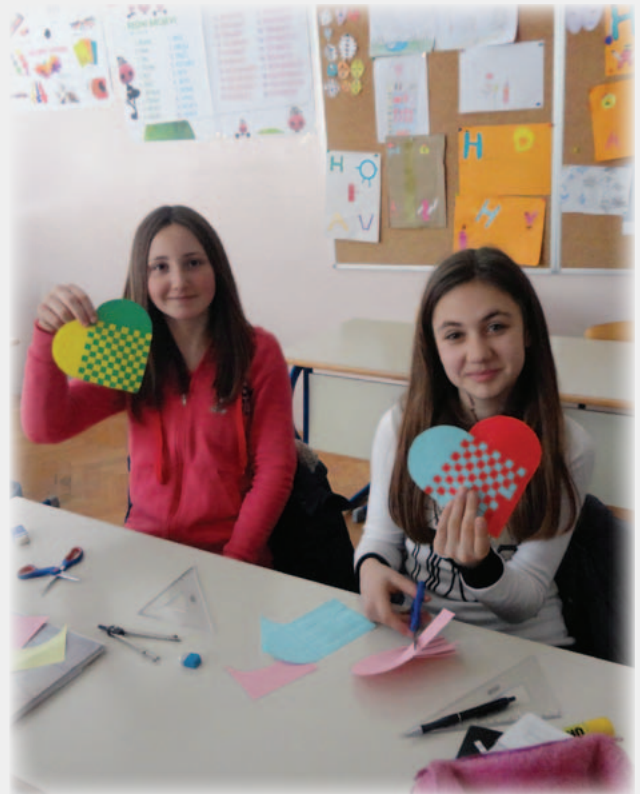
Helena Češljarić, 5.a

Knjižnica

Knjižnica je najljepše mjesto u školi. Tu sam svaki utorak. U knjižnici smo izrađivali ružice za Majčin dan, ukrašavali jaja za Uskrs, slagali knjige i časopise, čistili, izrađivali pingvine od kartona, čestitke za Božić...

Dolazim u knjižnicu zato što volim raditi i izrađivati svašta. Moje prijateljice isto vole knjižnicu kao i ja. Tamo se opuštamo od nastave i tu se odmaramo. Volim knjižnicu, ali volim i svoju knjižničarku Anelu. Da nje nema ni knjižnica ne bi bila ovakva.

Ivana Češljarić, 5.a

Hrvatske riječi

Hrvatski jezik je ponos svih Hrvata, tako blag i dostojanstven. Prve riječi mojih predaka bile su na tom jeziku. Moja prva riječ je hrvatska. Nadam se da će i moji potomci govoriti i ponositi se njime poput mene.

Šetajući livadom i govoreći za mene najljepšim jezikom na svijetu moje srce zakuca brže i snažnije od velikog vozila koje se približavaše. Recitirajući pjesme poznatih hrvatskih pjesnika sunce je odjednom počelo rastezati svoje zrake, a ptice dođoše oko mene i zajedno sa mnom su dozivale proljeće. Diveći se ljepoti mog jezika medvjed se probudi iz zimskog sna, drveće procvjeta, žabe zakreketaše, potoci zažuboriše, djeca se zasmijaše.

Odjednom, kao u bajci pojavi se žena u dugoj, bijeloj haljini i odvede me do mosta. Spajao je dvije obale potoka, a riječi mog jezika mnogo, mnogo dalje. Povezao je našu prošlost s budućnošću, sve napaćene i umorne ljude sa ljudima cijelog svijeta, ali dobre volje.

Anela Mikulić, 7.b

PŠ METERI

DOMOVINA

DOMOVINA JE VEĆA,
OD NAJVEĆEG BLAGA!

MORE JE NJENO
OD KRISTALIĆA TKANO.

VOLIM NJENA ZLATNA POLJA
I ZELENE BREŽULJKE.

NA VALOVIMA SLOBODE
DOMOVINO PUTUJ,
A SA SREĆOM DRUGUJ!

GRUPNI RAD, 4. R

JA SAM SLIKAR PROLJEĆA

Proljeće je najljepše godišnje doba. Poslije sive zime dolazi nam u posjet s puno šarenih boja i mirisom prelijepog cvijeća. Proljeće je toliko lijepo da ga želim naslikati. Uzeo sam kist, paletu s bojama i počeo slikati. Igram se bojama i slikam tople sunčeve zrake, žute jaglace, marljive pčele, plavi potok, zelene listiće, vedre bijele oblake... I sve to pretvaram u jedan prelijepi proljetni dan na mojoj slici. Slika će ukrašavati zid moje sobe.

Alen Meter, 3.r

Radujem se zimi

U mjesecu prosincu došla nam je zima. Obradovao sam joj se zato što ću se sanjkati i grudati. Veselim se bjelini kuća i stabala. Veselim se pahuljama. Čim vidim da pada snijeg budem sretan. Pomislim na snježne radosti. Poželim zahvaliti zimi i reći joj da nastavi sa svojom bijelom čarolijom.

Vinko Mršić, 2.r

Jaglac

Meni je najdraži proljetni cvijet jaglac. Najdraži mi je jaglac zato što je lijep cvijet. Ima glatku koru i nježan je.

Sebastijan Tolić, 1.a

Mačić Miki

Moj ljubimac je mačić Miki. On voli piti mlijeko. Ja ga volim maziti i igrati se s njime.

Marijan Bubalo, 1.a

Moj kućni ljubimac

Moj kućni ljubimac je ribica, zove se Sivka. Ona živi u akvariju. Sivka voli plivati, skrivati se iza kamenja i trave. Jako je smiješna kad se skriva i pliva. Svako jutro jede hranu za ribice koju jako voli. Ona je posebna i zaigrana ribica.

Nera Petričević, 1.a

Kućni ljubimac

Ja imam kućnog ljubimca, pas Medo. On je smeđe boje. Dlak mu je kovrdžava. Ima bijele oštre zube i dug rep.

Petra Stojić, 1.a

Ljubičica

Najljepši proljetni cvijet mi je ljubičica. Zato jer je predivne ljubičaste boje i lijepo miriše.

Dani Maršić, 1.a

Moja mama

Moja mama se zove Alenka. Moja mama ima smeđe oči, crnu kosu i usta mekana i glatka. Ona radi u trgovini. Njen posao je težak i mora puno raditi. Svoju mamu volim zato što me rodila i što je najbolja na svijetu.

Nina Dropuljić, 1.a

1. b

Moja mama

Moja mama je lijepa,
moja mama je dobra.

Ona me pazi, ona me mazi i
najviše voli na svijetu.

Ivan Antonio Grbavac, 1.b

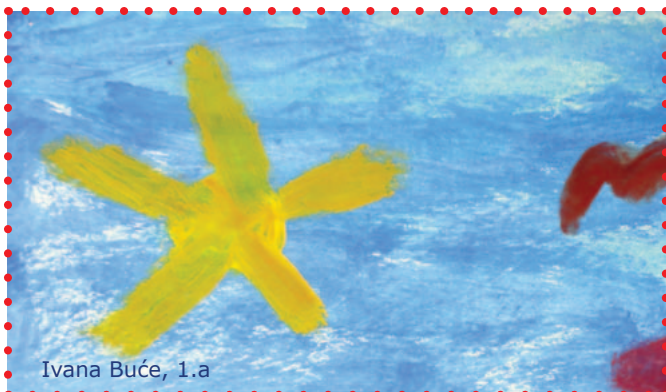
Dani Maršić, 1.a

Mama

Moja mama je dobra, lijepa i jako
ju volim. Ona mene čuva, pazi i če-
sto me nježno mazi. U njenim oči-
ma ljubav čitam, sretan sam i ništa
više ne pitam. Zašto imamo osmijeh
na usnama, to znamo samo mama i
ja.

Ivan Rimac, 1.b

Ivana Buće, 1.a

Moja majka

Moja majka je topla i nježna. Uvi-
jek kad je pogledam oči joj se sjaje
kao sunce. Kada sam u školi ili kada
sama šetam ona me prati kao sjena.
Njezin osmijeh je lijep kao blistava
ruža.

Josipa Petrušić, 1.b

IVAN
KOLUVR

Lara Mikulić, 1.b

1. b

Mama

Ja svoju mamu volim. Ona mi je najljepši dar. I hvala ti mama što uvijek paziš na mene.

Marko Grbešić, 1.b

Mama

Moje majke ruke su nježne, blage i tople.
Pogledom me miluje nježno me dodiruje.

Irena Grabovac, 1.b

Moja majka

Moja majka mene voli i za me se bori. Kad mi je teško i kad me boli uz mene je jer me jako voli.

Marija Petrušić, 1.b

Moja mama

Moja majka je radost najveća. Najveća moja radost i sreća. Moja večernja priča. Moja jutarnja sreća.

Dijana Mršić, 1.b

2.a

Želim biti

Kad završim školu želim biti policajac. Ako ugledam lopova, trčat ću za njim. Kad ga uhvati stavit ću mu lisice i odvesti ga u postaju na ispitivanje. Ako ništa ne prizna, odvest ću ga u zatvor. Novac ću vratiti u banku. Bit ću ponosan na sebe. Moram biti reda, mira i pravde između ljudi!

Branimir Pezo, 2.a

Helena Češljarić, 5.a

Ljubičica

Ljubičica je lijep, mirisan cvijet. Raste u šumi, na livadi i stidljivo viri iz grana. Sunce je budi u proljeće svojim toplim zrakama. Ona se tada umije u rosi, rastvori svoje laticice i zahvali suncu svojim mirisom. Njezina je peteljka duga, krhka i zelenkaste boje. Na vrhu zaobljene peteljke nalazi se lijepi, mirisni, ljubičasti cvijet. Cvijet se sastoji od skupljenih, zaobljenih latica. Uz peteljku raste tamno zeleni, srcoliki list. Ljubičica privlači bubice, leptiriće i djecu. Ne smijemo ih brati jer ih je malo.

Magdalena Mršić-Božinović, 2.a

Kod zubara

Ja se ne bojim zubara. Kada dođem u zubara najprije lijepo pozdravim. Zubarica malo razgovara sa mnom.

Tada me sjedne na stolicu i pregleda mi zube. Ako treba popraviti zub, zubarica mi kaže da se ne bojim i da će biti brzo gotova. Ponekad me boli ali trpim. Zubarica me pohvali kako sam hrabra, a ja sam sretna. Zahvalim se i veselo odem.

Laura Bajić, 2.a

Daria Mršić, 7.a

Stegla zima

Stegla ljuta zima. Jako je hladno, i sve je bijelo. Vjetar fijuče oko mog doma i mlatara granama. Pahuljice plešu u zraku, nježno padaju na tlo i stvaraju bijeli pokrivač. U snijegu se vide tragovi divljih životinja koje su bježale dublje u šumu. Drveće je golo. Ostala su dva ili tri žuta lista. Djeca i odrasli se griju pokraj peći. Djeca jedva čekaju kada će prestati padati snijeg, da se mogu sanjkati i grudati.

Zvonimir Dropuljić, 2.a

NA MOJ PROZOR JESEN KUCA

Jutros me probudila jaka grmljavina. Iskočila sam iz kreveta i otrčala do prozora i da vidim kakvo je vrijeme. Nebo je bilo tmurno i sivo. Kiša je jako pljuštala. Kapljice kiše su kuckale i klizile po prozoru. Činilo se kao da jesen plače. Vjetar je snažno puhao. Raznosio je kapljice kiše i lišće. Lišće je padalo s ogoljenih grana na mokru travu. Gusta magla prekrila je moj zavičaj. Ništa se nije vidjelo. Osjećam se tužno i usamljeno, baš kao vrijeme vani. Jedva čekam da dođe sunce. Tada ću se moći igrati vani s prijateljima.

Vlatka Škegro, 2.a

Darija
Bubulo,
6.b

Mateo Ivan Jukić, 7.b

Visibaba

Visibaba raste na livadi i u šumi. Ona je vjesnik proljeća. Cvijet joj visi na dugoj, tankoj, zelenkastoj peteljci. Listovi su joj dugi i sabljasti. Cvijet je zvonast i bijel. Vole je leptiri, bubice i djeca. Ona je samonikla i zaštićena biljka. Ne smijemo je brati jer će uvenuti.

Maja Vidak, 2.a

JESEN U MOM DOMU

Došuljala se jesen u moj dom. Na stolu se nalazi košara puna zrelog voća koje se tiska. Kad sam vidjela to voće, jako sam se oduševila. U mojoj kuhinji osjetio se predivan miris slasnog voća. Dok sam ga promatrala, poželjela sam ga nacrtati. Uzela sam boju: crvenu, žutu, plavu i narančastu. Dok sam crtala voće malo sam šmrkala i kašljala. Baka mi je rekla da popijem sok od limuna i naranče. Za zajuttrak sam pojela kruh i pekmez od šljiva. Iza ručka ću dobiti kolač od jabuka koji se upravo peče. Za užinu sam pojela krušku i mandarinu. Baka je skuhalo kompot od mirisnih dunja. Rekla je da ga popijem prije spavanja jer smiruje kašalj. Hvala ti Bože što si poslao jesen u moj dom!

Lorena Petrušić, 2.a

2.b

Maškare

Maškare su lijepe i ja ih volim. Kada su maškare tada možemo biti što god hoćemo. Netko će biti Batman, netko Ben-ten, a netko princeza. Ja ću biti Zoro. Obući ću kostim i sa prijateljima šetati od kuće do kuće i pjevati pjesmice. Ako budemo dobri dat će nam nešto, jabuku, jaje ili kunicu. Maškare su vesele i uvijek izvode ludarije i zezaju se.

Mario Božinović Karauz, 2.b

Ivona Grabovac, 2.b

Milan Petričević, 2.b

ŠALJIVA ZIMA

Stajao sam na mostu i gledao maškare. Netko me je uštipnuo za obraz. U početku to mi je štipanje bilo smiješno. Počelo me je sve jače štipati. Jako sam se naljutio. Mama mi je rekla da se to sa mnom zima šali.

Ante Bilić, 2.b

MOJA NAJDRAŽA IGRAČKA

Moja najdraža igračka je Spiderman. Načinjena je od tkanine. Glava, ruke i trup su mu od crvene tkanine, a noge i leđa od plave. Na prsima mu je crveni pauk. Napunjen je spužvom i pijeskom. Ugodan je i mekan. Voli se kupati u perilici s mojim majicama. Kad sam slobodan vikendom ja i moj prijatelj Ivan ga vodimo u pustolovinu.

On je moj super junak!

Antun Meter, 2.b

Mira Mikulić, 2.b

Svijeća na grobu

Prekosutra je Dušni dan. Tada se sjećamo naših mrtvih. Nosimo cvijeće na grob i palimo svijeće. Ja ću posjetiti grob svoga djeda. Ponijet ću najljepšu svijeću.

Mira Mikulić, 2.b

Lara Rimac, 2.b

Robert Meter, 2.b

Prvi snijeg

Obožavam zimu. Za mene je najdivniji osjećaj kada se jutri ustanem iz kreveta i ugledam snježni pokrivač koji pokriva polje. Uvučem se u skafander i čizme i idem se igrati i praviti sniješka. Moja braća i ja zarolamo dvije velike grude snijega od kojih sniješku napravimo tijelo i glavu. Na glavu mu stavimo stari lonac umjesto šešira, na mjesto nosa mrkvu, a umjesto očiju ugljen. Najtužnija sam kad se snijeg otopi!!!!

Lara Rimac, 2.b

Vinko Pirić, 2.b

3.a

Zima

Jedva čekam kad će snijeg,
da se kličem niz brijeg.
Kad vjetar snijeg vije,
ne mogu voziti skije.
Ruke mi se smrznu,
a noge po ledu kliznu.
Iako je po snijegu neugodno,
ja se osjećam ugodno.

Josipa Bubalo, 3.a

Stipe Tomić, 3.a

**MAŠKARE U MOM
ZAVIČAJU**

Vesele i šarene
Nasmijane i razigrane.
Ulicama jure
Smiju se i žure.
Sve su brige zaboravljene.
Sve su šale izrečene.
Puno hrane puno smijeha
Veselo se krnjo čeka.

Mia Ivanko, 3.a

DIV NA PROZORU

Jedne noći djevojčica Ana bila je budna.
Probudili su je zvukovi koji su dolazili sa
prozora. Ana se prestrašila. Po glavi se
pokrila dekom i sva u strahu razmišlja-
la: Tko je to? Zašto me plaši sred noći?
Onda se dosjeti: To je div. On je velik pa
mu ruka seže do prozora. Ali, zašto ne
kuca na vrata?

Ana je kriknula jer se bojala, a glasovi su
bili sve glasniji. Mama je čula Anin vrisak
i brzo dotrčala u sobu. Kad je čula razlog
Aninog vriska podsmjehnula se i rekla:
Pa, Ana, to je samo kiša.

Jelena Barbić, 3.a

Moja prijateljica

Moja prijateljica se zove Iva
i ona je jako fina.
Ona nije visoka rasta,
al' je brza kao lasta.
Ona nosi naočale za vid,
Izgleda kao pravi Vunderkind.
Ona ukosnice razne nosi,
Na svojoj dugoj plavoj kosi.
Ja joj uvijek pomažem kad uči,
Jer je matematika nešto muči.
Ja volim prijateljicu moju,
kao sestru svoju.

Klara Bubalo, 3.a

Proljeće

Stiglo je proljeće i puno je cvijeća, djeca
se vesele i svugdje vlada sreća. Čuje se
pjev razigranih ptica i širi se miris ranih
proljetnica. Životinje se proljeću vesele,
a najsretnije su pčele. Livade su šarene
boje, a djevojčica bere cvjetove koje.
Sunce cijeli svijet grije, sve se veselo
smije.

Emma Bajić, 3.a

Moja mama

Moja mama bracu, seku i mene voli.
Svaki dan za nas Boga moli.
Najljepše mi je vidjeti mamino sretno
lice i osmijeh za sve moje petice.

Kad sam nestašan u školi, utješi
me riječju.

“Mama bit ću bolji!”

A mali braco još je uvijek mali al’
se mama nada da će biti đak pravi.

Dobro srce moje mame služi kad
sam tužan da mi utjehu pruži.
Ja, seka i braco mali sretni smo kad nas
mama svima hvali.

A na kraju želio bih svoj djeci koja su sama,
da znaju što znači najljepša riječ na svijetu:
MAMA!

Gabrijel Maršić, 3.a

4.a

Moj radni stol

Moj radni stol napravljen je od drveta. Bijele je boje. Ima četiri noge i tri ladice. On je srednje veličine. Ja na njemu pišem zadaću. Nalazi se u mojoj sobi. Pokraj njega je stolica. Ispod mog radnog stola nalazi se koš s papirićima.

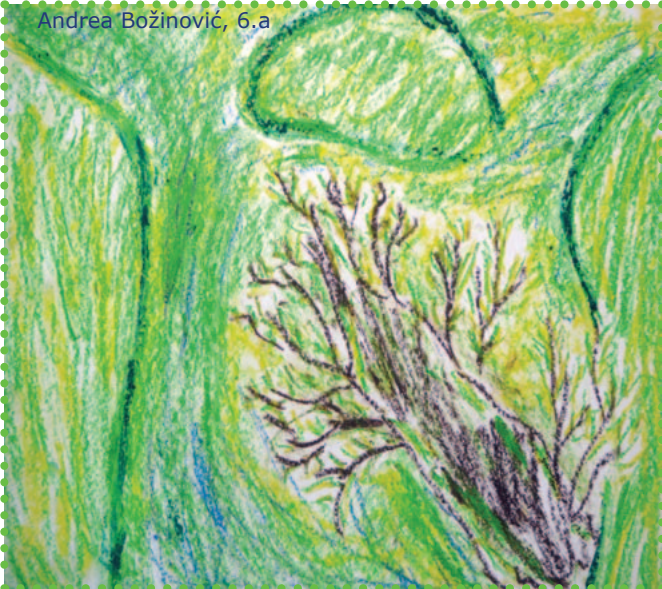
Ivana Bubalo 2.b

Zima

Brrr zima je !!!
 Pahuljice lete
 I na meko tlo slete,
 Zima bijele zube ima
 I djecu štipa po nosićima
 Zimi se s prijateljicama skijam
 Pa se uz vatru grijem.
 Zimu vole sva djeca, a
 Kad snijeg pada sreća im
 Je veća

Mia Petričević 3.a

Andrea Božinović, 6.a

Antea Šimić, 6.b

Svjetski Dan voda

Međunarodni dan voda obilježava se 22. ožujka. Učiteljica nam je pričala o značenju vode za živi svijet. Rekla je da je naš organizam većinom građen od vode. Nije mi to bilo jasno. Mama mi je objasnila da je krv, srce, čak i mozak građeni od vode. Čovjek se neodgovorno odnosi prema vodi. U rijeku baca razni otpad i zagađuje je. Ribe teško dišu i uginu. Odlučio sam nešto poduzeti. Napravio sam transparent i napisao VODA JE IZVOR ŽIVOTA! Stavio sam ga kraj rijeke. Ljude sam upozorio da ne bacaju otpad u rijeku. Čista voda treba nama i budućim generacijama.

Marin Kolovrat, 4.a

Moja obitelj iz mašte

U mojoj obitelji ima nas četvero. Ja ,moj suprug i dvoje djece . Moja djeca zovu se Lina i Lana. Lina već ide u školu , a Lana ide u vrtić. Ja sam učiteljica, a muž je doktor. Djeca su mi još malena . Lina je dobar đak. Kad dođem kući s posla razgovaramo s djecom kako i što su radili. Mnogo vremena posvetim svojoj djeci . Najčešće se igramo košarke. Lana je najmlađa ali je najbolja u toj igri. Eto to je moja obitelj iz mašte.

Vlatka Buće, 4.a

Pčelica

Od cvijeta do cvijeta do cvijeta
kao laki san leti mala
pčelica u sunčani dan.
Molim vas cvjetiću mali
otkrijte latice te.
Darujte pčelici malo
medene, sokove sve!
Njih ću pokloniti djeci
da zdrava budu mi sva!
Da rado pjevaju pjesmu
o maloj pčelici...

Jelena Barbić, 3.a

Ante Jurić Kačunić, 7.a

Vukovar

Kad kažem cvijet, sjetim se da je
u Vukovaru poginuo nevin svijet.
Kad kroz prozor vidim u letu pticu,
sjetim se na uplakanu djecu.

Sjetim se kolona ljudi gdje bježe,
a oko njih mrtvi ljudi leže.
Danas ide im na groblje mladi svijet
da im upali svijeću i pokloni bijeli cvijet.

O Vukovaru možemo pisati dugo i široko,
ali tuga nam se usjekla u srce duboko.

Marija Kelava, 4.a

Golubica i maslina

Ja sam mala bijela golubica. Živim u
starom masliniku. Strašno se bojim voj-
ničke trube, zova rata. Vesela sam kad
čujem crkvena zvona koja slave slobodu i
mir. Ja i moji prijatelji golubovi razletimo
se na sve strane svijeta. U kljunu nosim
maslinove grančice. Širimo mir u svijetu.
U miru nema straha, sve buja cvijeta i
raste.

Karla Kokić, 4.a

Anela Mikulić, 7.b

Proljeće se probudilo

Nakon dugih zimskih noći sunce je pro-
budilo proljeće. Proljetnice su pokazale
svoje mirisne glavice. Bojama je obukla
svečanu haljinu. Mirisom mami pčelice.
Visibabe zvone uz veseli žubor potoka.
Lastavice veselo cvrkuću. Pozdravljaju
proljeće. Ljudi u vrtu siju i sade povrće.
Ja šecam i promatram prirodu. Uživam u
toplini sunca, mirisu proljetnica i najljep-
šem godišnjem dobu.

Antonija Bubalo, 4.a

4.a

ZDRAVSTVENI ODGOJ

(igrokaz sa završne priredbe učenika
četvrtih razreda)

Baba Mara moli kronicu

Baba Kata(dolazi): Moja seko,
moliš,evo i mene malo.

M: Molim, molim, al mi se neke misli
motaju po glavi.

K: Kakve misli, seko moja?

M: Ma, brate, znadeš šta?Moja mala
došla iz škole i kaže uče o nekom čud-
nom zdravstvu.

K: Seko moja , to je dobro . Uče o
zdravlju.

M: Kakvom zdravlju ,bona ne bila.
Sramota me i reć.

K: Reci , bona ne bila.

M: Đavli ga znali, neki sep (šapće)

K: U ime Isusovo, šta ti je to? Smak će
svita!

M: Oće, oće, kažem ti ja. Neće ovo na
dobro izaći. Sad ćeš vidit...

M: Zlato moje , šta radiš?

Unučica: Učim, baba, zar ne vidiš? Ne-
moj me pometat.

M: reci ti nami o kakvon je odgoju rič u
toj vašoj školi. Sep, sep...

U: Ajde, baba, rekla san ti seksualni
odgoj.

K: Ajme meni, šta reće!

M: Pokaži babi slike.

U (pokazuje)

K: Ajme meni, sama golotinja! Majko
Isusova, sudnjeg li dana!

K: Ko je to naredio?

U: Ministar, bako.

M: Kažeš ministar. I u detalje učite?

U: U detalje.

K: Zato navalili na naše jadne pratre.

K: Jadne i učiteljice, crvene se kad dicit
govore.

U: Kakvi crvene. Šta će se crvenit? Ko
da in je prvi put?

M: Prvi put... kažeš (vrte glavom)

U: Oni odavno o tome uče dicit, samo
ministar ne zna.

U: Ajde baba, mi sve to vidimo na inter-
netu.

M: Kakvom interpetu, ko ti to kupi?

U: Kupio ćaća.

M: Šta će mu to , zar i on bulji u to?
Zato on po cili dan ne izlaz iz sobe.

K: Sramota, sramota...

M: Muči Kate, jadna ova mladost, ni
ovce , ni krave.

K: Imaš pravo, mi bi ovce u brdo, a
momci za nama. Sićaš li se?

M: Sićam, seko moja, sićam

M: Neće ovo na dobro završit. Kud srlja
ova mladost?

K: Neka uče.

M: Nek, neka, uči ti zlato babino. Naše
vrime je prošlo, a vaše tek dolazi.

M: Mi smo i bez učenja sve to znale.

U: Čini mi se ništa od vaše molitve.

K: Ništa, seko, ništa.

M i K : Ovaj odgoj pomutio pamet ba-
bama, a tek kao će pomutit vama. UUU,
bona ne bila!

Učiteljica Danica Kokić i učenici 4.a

Veselim se Božiću

Kada sunčani dani nestanu i kad mjesec prosinac lagano na prstima uđe u moje selo sve biljke su tužne. Tužno je i cvijeće i drveće.

Pitate li se zašto su biljke tako tužne?

Odgovor je jednostavan. Kad počnu puhati hladni vjetrovi i kad kiša i tuča počne padati, biljke više nemaju kamo.

Ipak, ja se veselim. Veselim se blagdanima, veselim se Badnjaku. Veselim se finim kolačima koje moja mama sprema. Veselim se božićnoj jelki. Veselim se paketima koje ću dobiti, a u njima se nalaze darovi. Veselim se jaslicama koje se nalaze ispod jelke. Veselim se svojoj rodbini koja će mi doći. Veselim se velikoj radosti u mom srcu. Ukratko, veselim se Božiću.

A vama koji ovo čitate želim sretan Božić i Novu godinu.

Vinko Maršić, 4.b

Moja domovina je najljepša

Ja svoju domovinu volim jer je lijepa i čista. Volim njene plave potoke i rijeke, njene zelene livade pune šarenog cvijeća. U njezinoj zelenoj šumi ima mnogo ptica i malenih rijeka. Te rijeke se ulijevaju u Jadransko more koje je magnet za turiste. Moja domovina je za mene najljepša. Ja svoju domovinu nikada neću zaboraviti. Čula sam da je hrvatska jedna od najljepših zemalja. Slažem se s time! Ako ikad odem iz nje, pričat ću svima kako je lijepa.

Ana Blažević, 4.b

Dio sunčanog ljeta

Ljetovao sam s roditeljima i s rodbinom na otoku Braču. Najviše sam se kupao u moru. Puno sa plivao i igrao se na vodi. Također sam ronio i skakao s velikih stijena. Na moru sam upoznao puno novih prijatelja. Na večer smo igrali turnir u tenisu. Prije spavanja razmišljao sam što moji prijatelji iz razreda sada rade. Jako su mi nedostajali.

Sve lijepo brzo prođe, ali se dugo pamti. Tako i sada dok je vani velika zima i ja nosim topli, debeli kaput prisjećam se tih lijepih i toplih dana.

Roko Rimac, 4.b

Natalija Pezo, 6.c

4.b

Prijateljice

Mi smo dvije prijateljice. Zovemo se Lorena i Ivona. Idemo u 4.b razred. Zajedno pohađamo i glazbenu školu. Skupa učimo, ponekad skupa spavamo. Role i bicikl, to je naš hobi. Imamo puno tajni, ali ih nikome ne odajemo. Volimo pjevati, plesati i zabavljati se. Mi smo prave prijateljice. Prava prijateljstva su vječna, zar ne? I pomalo brbljava.

Ivona Šumelj i Lorena Maršić, 4.b

Darija Bubalo, 6.b

Draga Ivana!

Nemoj se iznenađiti što ti ovo pismo šaljem. Molim te, pročitaj ga do kraja i nemoj ga zapaliti ili iskidati. Pišem ti ovo pismo da ti se ispričam. Bilo je to ima tjedan dana, kada sam te zezala preko telefona. To od mene nije bilo u redu. Zato te sada molim da mi oprostiš, jer sam tužna što ne razgovaram sa mnom. Molim te, oprosti mi! Puno ti sreće želim.

Tvoja prijateljica Barbara Mršić!

Darijo, 6.b

Moja obitelj iz mašte

Ja imama veliku obitelj. Nas ima petero. Ja, muž Željko, kćeri Zorica i Milica, sin Perica. Ja sam fizioterapeut, a muž mi je kirurg. Moja djeca su mala, a neka velika. Oni idu u školu, pa svaki dan donesu po jednu jedinicu ili dvicu, nikad pet. Kad dođem kući odmah se zavalim na kauč i gledam Silu. Djeca odmah skaču po meni da me naljute. Oni znaju da kad se naljutim pocrvenim kao paprika. Navečer svi zajedno gledamo Silu ili, ponekad, Sulejmana Veličanstvenog. Najčešće se igramo Monopoli ili Nasmijanog majmuna. Eto, zato moja djeca ne donose petice. Jer ja s njima ništa ne radim!

Danijela Cvitanović, 4.b

VIŠI RAZREDI SU PISALI

AUTOBIOGRAFIJA

Zovem se Lucia Mikulić. Rođena sam u nedjeljno jutro 09.01.2000. godine. Iako sam se trebala roditi dan ranije u Imotskom, željela sam najprije vidjeti Split. Tako je mamu hitna pomoć odvezla u Split i napokon sam se u 9:40 rodila ja. Bila sam najveća beba u rodilištu. Po mene su došli tata Branimir, baka Mira i brat Zvonimir, pa su mene i mamu Zrinku dovezli u Proložac Donji gdje i danas živim.

Do prvog razreda išla sam u vrtić u Prološcu Donjem. I sada mi je u ustima okus pudinga od vanilije sa šagom. U proljeće 2004. godine umro je moj djed Zvonimir. Svi smo bili tužni, a najviše ja. On me je čuvao, čak sam mu jednom upala u vodu i cijela se smočila. Mama i baka na vrata, a ja mokra od glave do pete. Na jesen iste godine dobila sam malu sestru Miru.

Onda smo pisali neke testove i eto mene u prvom razredu! Učiteljica mi je do

četvrtog razreda bila Milka Bonovil. Sjećam se da smo s učiteljicom išli na izlet na slapove Krke i u Split. Na kraju četvrtog razreda išli smo na Vrljiku. Morala sam se vratiti pješke kući jer sam dobila vodene kozice. Baš na izletu! Svaki razred dobila sam pohvalnicu jer sam imala sve petice.

Nakon toga pošla sam u peti, šesti i sada u sedmi razred. Razrednica mi je Danica Pezo. Idem na mnoga natjecanja jer sam i dalje ostala odlična učenica. Ponedjeljkom, srijedom i petkom treniram košarku. Tamo se zezamo i pripremamo za utakmice. Najbolja mi je bila utakmica u Splitu kad smo osvojili srebrnu medalju. Sada se najviše veselim županijskom natjecanju iz vjeronauka. Nakon svih školskih obveza, volim se vratiti svojim hobijima: vožnji bicikla s obitelji i prijateljima, crtanja prirode sa sestrom Mirom, čitanje knjiga i igranje košarke. Nadam se da me još čekaju mnoge zanimljive obveze i događaji.

Lucija Mikulić, 7.a

ČUVAJMO ZEMLJU,
ONA JE DIO NAS

Voda i sve ostale potrebne stvari na za život nalaze se na Zemlji. Mnogi ljudi otpad ne bacaju u kontejnere i tako od brojnih šuma naprave smetlišta. Mi smo, nažalost, jedni od takvih. Teško nam je prošetati do kante i u nju baciti otpad. Sve je to rezultat zagađenja okoliša i zatrovanja vode. Svi dobro znamo da se onečišćena voda ne može piti. Voda prekriva dvije četvrtine Zemlje a čak polo-

vica je zbog naših onečišćenja nije pitka. Svi čistimo kada je Dan planeta Zemlje, ali nije dovoljno čistiti samo jedan dan. Jednako tako kao i vode, onečišćene su i šume. Stabla u njima proizvode kisik ali ih zagađuju dimovi iz mnogih tvornica koje nemaju filtre na dimnjacima. Ljudi se ne obaziru na to kakva će Zemlja biti za desetke ili stotine godina. Kako će njihova djeca živjeti? Nastavimo li ovako, čitava Zemlja će se pretvoriti u smetlišta. Stoga - čuvajmo Zemlju jer ona je dio nas!

Petar Jurić-Kačunić, 6.c

VIŠI RAZREDI SU PISALI

Izgrdili su me

Početak školske godine u moj razred iz Rijeke došao je novi učenik. Bio je čudan, povučen i zbog toga svima nama nepoželjan u društvu. Oblačio se drukčije od drugih, nosio je košulje i pokidane hlače, što mi se ne čini prikladnim za jednog dječaka.

Zadirkiivali smo ga svi i zvali maminim sinom ili modnim mačkom. Muškarci su mu skrivali stvari i kidali listove iz bilježnica. Naravno, i ja sam sudjelovala u tome jer je bilo zabavno i cool. Ponižavali smo ga na sve načine: ismijavali ga, izrugivali kada nešto ne bi znao, a kada ga je jedna grupica učenika počela braniti, to mi je jako smetalo. Dobivao je minuse iz likovne i tehničke kulture jer bismo mu mi pokidali i pogazili sve crteže i radove. Torbe smo išarali i njemu i njegovim zaštitnicima, a na stolice smo im podmetali pribadače i mnoge druge oštre predmete. Došao je kraj našoj zabavi jer on i njegovi prijatelji nisu više mogli izdržati pritisak i rekli su nas razrednici koja je odmah zakazala roditeljski sastanak. Na tom sastanku dobili smo opomenu, a roditelji su nas dobro izgrdili i vikali na nas. Njegovi prijatelji su dobili jednu veliku pohvalu.

Shvatila sam što sam činila i voljela bih da sam ga i ja branila u tim trenutcima, ali to je sada iza nas. Nadam se da mi je oprostio i ja ga, kao i svi drugi, smatram svojim prijateljem.

Antea Šimić, 6.b

Slušam pjesmu oko sebe

Njena blagost dozva
uho moje, da
oslušnem pjesmu što me zove.

Tiha i nježna osvoji mene
ja je slušam svud oko sebe.

Ljepota njenih riječi
uljepša mi dan.
slušam-slušam
tu pjesmu i kroz san!

Anela Mikulić, 7.b

Bruno Štrlijić, 6.c

VIŠI RAZREDI SU PISALI

Ljubomora

Ljubomorani često ne zna što govori i zbog toga se poslije zna kajati. Dogodilo se i meni.

Imala sam sedam godina i tek sam krenula u školu. Moja mama je bila trudna. Jednog dana mama mi je rekla kako će ići u bolnicu roditi malu bebu. Rekla sam joj da to ne želim jer tamo idu samo bolesni ljudi.

Mama mi je pokušala objasniti, ali ja nisam shvaćala. Nisam željela živjeti bez nje. Ona je rekla da će se brzo vratiti s malenom bebom. Ta njezina izjava me još više naljutila i nisam željela da se ta beba rodi.

Tri dana bez mame trajala su kao tri godine. Svakim danom moje srce se sve više ispunjalo ljubomorom. Mislila sam da će, kada se ta beba rodi, odnijeti svu ljubav moje mame. Mama nam je javila da je rodila malenog brata i rekla da do njenog povratka smislimo neko zgodno ime. U tom trenutku nisam niti malo o tome razmišljala.

Došlo je vrijeme odlaska po mamu i brata. Put do Splita trajao je jako dugo. U čekaonici smo nestrpljivo čekali. U ruci sam stiskala mirisni buket cvijeća za svoju mamu. Na vratima su se pojavili mama i brat. Potrčala sam joj u zagrljaj. Samo jedan njen zagrljaj i pogled na brata odagnao je svu ljubomoru iz moga srca. U maminim sam očima ugledala i osjetila ljubav. Poželjela sam da taj zagrljaj nikada ne nestane.

Duboko u srcu osjećalo sam krivnju i odmah sam se iskreno pokajala. Shvatila sam da u majčinu srcu ima dovoljno ljubavi za sve nas.

Darija Bubalo, 6.b

ŽIVOT ME NAUČIO

Život me naučio mnogim dobrim stvarima. Ponajprije me naučio da bez obzira na sve, moramo voljeti sami sebe. Ne možemo očekivati ljubav i povjerenje drugih ako ne vjerujemo sebi, ako se ne cijesimo i mislimo da vrijedimo manje od drugih.

Ponekad učinimo i ono što zaista i ne bismo željeli i tek kasnije shvatimo da smo pogriješili. Kajemo se, grizemo, ali nemamo hrabrosti priznati grešku, ispričati se. Sve to zbog srama što će nam drugi reći.

Mislimo na to hoće li nas ismijavati, rugati nam se, a sve zbog običnog "oprosti".

Svi mi znamo da je život jedini naš učitelj, usmjerenje i put da postignemo ono što bismo željeli postići, no nitko ne zna i ne želi učiti na svojim pogreškama. Kada slušamo druge a ne sebe, vodimo se tuđim razmišljanjima, djelima, ponašanjem - tada gubimo svoje „ja“. Misleći da su drugi uvijek u pravu, dajemo do znanja svima da nismo samostalni i dajemo drugima povoda da nas iskorištavaju. Pogreške služe da se učimo na njima. Život me naučio i to da se ne okrećem previše na tuđe prigovore, ogovaranja, loše misli, već da slijedim svoje ciljeve.

Činimo dobro u životu! Okrenimo se jedni drugima i potrudimo se naučiti jedni druge kako postati dobrim ljudima!

Anđela Vidulin, 6.c

VIŠI RAZREDI SU PISALI

Moja baka

Otkad je poznajem uvijek je ista. Ima sijeđu kosu, naborano lice i pjegaste ruke koje su simbol njenog napornog rada.

Hrabra je i srdačna osoba, a kada nekome treba pomoć, odmah se diže sa svoje stare stolice. Prepuna je ljubavi i dobrote. Kada me njene stare ruke zagrlje i pomaze po licu, osjećam se tako sretno što je ona pored mene, a pogotovo kada me pogleda sjajnim, zelenim očima koje sjaje baš kao dva mala rubina. I dan danas priča mi priče o svojem životu. Često mi zna reći: „E, moje dijete, druga djeca i ti ne možete shvatiti koliko ste sretni!“ Kada sam bila manja, mislila sam da baka govori besmislene riječi, ali sada, kada sam dovoljno zrela za svoje godine, shvatila sam ju. Najviše od svega volim kada ispeče kruh na kominu. Najviše radi u vrtu i u polju. Kaže da je navikla raditi teške poslove i da rad na polju njoj nije niti malo težak.

Kada je pogledam kako sjedi na svojoj staroj stolici, ne mogu zamisliti život bez nje jer nema riječi koja bi opisala moju baku. Kada umre, znam da ću i dalje misliti na nju i na lijepe trenutke koje smo zajedno prošli.

Mihaela Knezović, 6.a

Lucija Mikulić, 7.a

Škola

Škola je uvijek za mene bila velika kamena zgrada u kojoj se uče velika i mala slova razni brojevi unutar i van zagrada.

Koji su glavni gradovi kakve su klime svih zemalja, kada su bili ratovi i koliko je trajala vladavina nekog kralja.

O crvenim, bijelim i plavim tonovima na satu likovnog odgoja, o taktu, pjesmi i plesu na satu glazbenog odgoja.

Lako je naučiti sve te stvari kad imamo učitelje prave. kad imamo profesore i nastavnike koji nas po cijele dane paze.

Ali osim sveg tog znanja u toj kamenoj zgradi, prava se prijateljstva grade a i poneka ljubav se rodi.

Lucia Mikulić, 7.a

Tanja Bekavac, 7.a

VIŠI RAZREDI SU PISALI

Uživao sa cijelim bićem

Očarala me ljepota jednog prekrasnog voćnjaka. Umiven jutarnjom rosom šepurio se i prkosio laganom povjetarcu. Ogrnut šarenim ogrtačem mamio je uspavane kukce na igru.

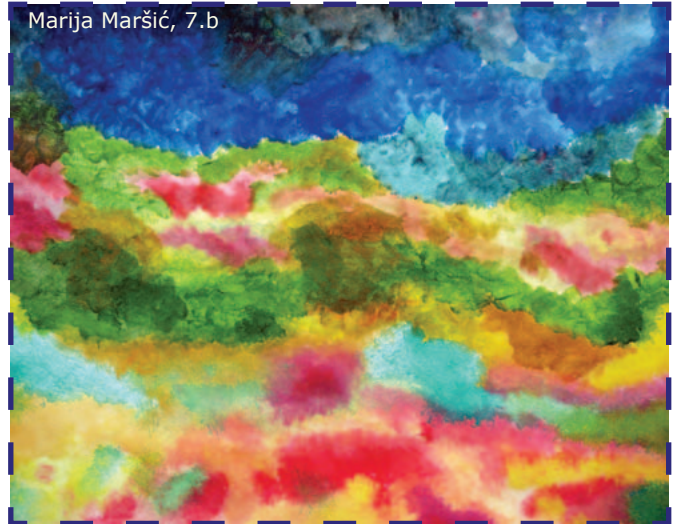
Pažnju mi je privukla jedna voćka koja je stidljivo provirivala iza svojih bujnih sestrica i tražila mjesto pod suncem. U tom trenutku sunčeva zraka dotakla je njezine malene ručice, a ondje joj je dala najljepši cvjetni poljubac.

Privučen žuborom potoka otišao sam u susret proljeću. Oblaci su mi bile lađe, a sunčeve zrake vesla. Na kraju sam zaplesao s princezom voćnjaka, najljepšom od svih koja će ubrzo obući sočnu, crvenu haljinu.

Dolazak tmurnih oblaka i sitnih kapljica pokvarili su naš ples. Pozdravio sam se s prirodom i otrčao kroz mirisni voćnjak.

Marko Bubalo, 6.b

Marija Maršić, 7.b

Ivan Ante Juričić, 7.a

Ivana Kraljević, 5.b

Bruno Štrljčić, 6.c

RAZBIBRIGA

Chuck Norris je brojao do bezbroj i to dva-put.

Chuck Norris je prije radio kao drvosječa. U prašumi koja se zvala Sahara.

Samo Chuck Norris ima iPhone sa cijelom jabukom.

Nekima se posreći pa uspiju ubiti dvije ptice jednim kamenom. Chuck Norris je jednom ubio 4 ptice s pola kamena. Što? Kažeš da ne postoji takvo što kao polovica kamena? Četiri mrtve ptice su isto to mislile...

Chuck Norris zna gdje počinje krug!

Chuck Norris kada jede kikiriki točno zna koji je kiki a koji je riki .

Samo Chuck Norris zna tko je Borisu Novkoviću uzeo Tamaru.

Chuck Norrisu je progledalo slijepo crijevo

Jedino Chuck Norris ima 3 sina jedinca.

Tko može jahati pješice? Pa Chuck Norris.

Samo je Chuck Norris brži od svoje sjene.

Chuck Norris nije ništa, spužva Bob roštilja pod vodom.

Ivan Adžija, 8.a

MLADI MAKEJARI

